

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Pavlínou Glaser Hružovou v insolvenční věci

dlužnice: **Jindřichohradecké místní dráhy, a.s.**, IČO 62509870
sídlem Nádražní 203/II., 377 01 Jindřichův Hradec
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Kališem, Ph.D.
sídlem Týn 639/1, 110 00 Praha 1

o insolvenčním návrhu dlužnice spojeném s návrhem na povolení reorganizace

takto:

- I. **Zjišťuje se** úpadek dlužnice.
- II. Návrh dlužnice na povolení reorganizace **se zamítá**.
- III. Insolvenční správkyň **se ustanovuje JUDr. Daniela Urbanová, IČO 66240484, sídlem Na příkopě 988/31, 110 00 Praha**.
- IV. Dlužníci se zakazuje disponovat s majetkovou podstatou a dispoziční oprávnění k majetkové podstatě přechází v plném rozsahu na insolvenční správkyň, včetně vypořádávání pracovněprávních nároků.
- V. Účinky tohoto rozhodnutí **nastávají** okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku.
- VI. Věřitelé dlužnice, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky, **se vyzývají**, aby tak učinili ve lhůtě dvou měsíců ode dne zveřejnění tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku. Přihlášky a jejich přílohy se podávají dvojmo u Krajského soudu v Českých Budějovicích, na předepsaném formuláři, který je zveřejněn na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti (www.justice.cz) nebo na stránkách insolvenčního rejstříku <http://isir.justice.cz/>. K přihláškám, které budou podány později, insolvenční soud nepřihlíží a takto uplatněné pohledávky se v insolvenčním řízení neuspokojují. Přihlašují se i pohledávky, které již byly uplatněny u soudu, jakož i pohledávky vykonatelné včetně těch, které jsou vymáhány výkonem rozhodnutí nebo exekucí. Vykonatelná pohledávka musí být prokázána veřejnou listinou. Přihlásit lze i pohledávku nesplatnou nebo pohledávku vázanou na podmínku. K přihlášce pohledávky je třeba připojit listiny, kterých se přihláška dovolává. Pohledávka, kterou lze po zahájení insolvenčního řízení vůči dlužníkovi uplatnit přihláškou, nemůže být uplatněna žalobou.
- VII. Věřitelé **se vyzývají**, aby insolvenční správkyňi neprodleně sdělili, jaká zajišťovací práva uplatní na dlužnických věcech, právech, pohledávkách nebo jiných majetkových hodnotách, jinak mohou odpovídat za škodu nebo jinou újmu vzniklou tím, že do majetkové podstaty nebude včas sepsán majetek dlužníka sloužící k zajištění, nebo tím, že nebudou včas zjištěna zajišťovací práva; to neplatí, jsou-li tato zajišťovací práva zřejmá z veřejného seznamu.
- VIII. Osoby, které mají závazky vůči dlužnici, **se vyzývají**, aby napříště plnění neposkytovaly dlužnici, ale insolvenční správkyňi.

- IX. **Přezkumné jednání** k přezkoumání přihlášených pohledávek **se nařizuje na den 13. 1. 2023 v 10:00 hod.** do budovy Krajského soudu v Českých Budějovicích, č. dv. 129 (2. poschodí).
- X. **Svolává se schůze věřitelů**, která se bude konat bezprostředně po skončení přezkumného jednání na stejném místě. Předmětem jednání schůze věřitelů bude:
- zpráva insolvenční správkyne o její dosavadní činnosti a o hospodářské situaci dlužnice,
  - rozhodnutí o hlasovacích právech věřitelů (pohledávka na přezkumném jednání popřena, zjištěna podmíněně nebo dosud nepřezkoumána),
  - volba věřitelského výboru, popř. zástupce věřitelů,
  - rozhodnutí věřitelů o eventuálním odvolání dosavadní insolvenční správkyne z funkce a ustanovení nového insolvenčního správce,
  - rozhodnutí věřitelů o způsobu řešení úpadku dlužnice.
- XI. Věřitelé **se vyzývají**, aby pro případ, že na první schůzi věřitelů nebude zvolen věřitelský orgán (věřitelský výbor, popř. zástupce věřitelů) a soud jmenuje prozatímní věřitelský výbor či zástupce věřitelů, soudu výslovně sdělili, že se svým případným jmenováním za člena prozatímního věřitelského výboru či zástupce věřitelů nesouhlasí.
- XII. K přezkumnému jednání a schůzi věřitelů **se předvolávají** dlužnice a insolvenční správkyne, jejichž účast je nezbytná.
- XIII. Insolvenční správkyne **se ukládá**, aby **nejpozději do 21. 12. 2022** předložila soudu zpracovaný seznam přihlášených pohledávek tak, aby jej insolvenční soud mohl zveřejnit nejpozději 15 dnů přede dnem přezkumného jednání, a aby **nejpozději do 29. 12. 2022** předložila soudu zprávu o své činnosti a o hospodářské situaci dlužnice tak, aby mohla být zveřejněna nejpozději 15 dní před konáním první schůze věřitelů.
- XIV. Rozhodnutí insolvenčního soudu **budou doručována** pouze zveřejněním v insolvenčním rejstříku, nestanoví-li zákon jinak.
- XV. Insolvenční správkyne **se ukládá**, aby pravidelně nejméně jednou za 3 měsíce předkládala soudu a věřitelskému orgánu písemnou zprávu o stavu insolvenčního řízení, neurčí-li insolvenční soud později jinak.
- XVI. Mezinárodní příslušnost soudů České republiky k vedení tohoto hlavního insolvenčního řízení **je založena** ustanovením článku 3 odstavce 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení, neboť dlužník má sídlo na území České republiky.

Odůvodnění:

- Dne 6. 9. 2022 byl insolvenčnímu soudu doručen insolvenční návrh společnosti Jindřichohradecké místní dráhy, a.s., IČO 62509870 (dále též jen „dlužnice“ či „JHMD“) spolu s návrhem na povolení reorganizace s tím, že insolvenční řízení bylo zahájeno dne 7. 9. 2022. Dlužnice se tímto návrhem domáhá zjištění úpadku a povolení řešení úpadku reorganizací, přičemž dále navrhuje osobu insolvenčního správce, znalecký ústav pro účely vyhotovení znaleckého posudku dle ustanovení § 155 insolvenčního zákona a jmenování prozatímního věřitelského výboru.
- Jak shora uvedeno, dlužnice spolu s návrhem na zjištění úpadku navrhla povolení reorganizace, resp. povolení řešení svého úpadku reorganizací. K insolvenčnímu návrhu připojila listiny prokazující úpadek (zejména oznámení o zesplatnění a vyčíslení hlavního úvěru, o výkonu zástavního práva a exekuční příkazy), reorganizační plán, seznam majetku a závazků s prohlášením o jejich úplnosti a správnosti, seznam svých akcionářů, seznam zaměstnanců, včetně zaměstnanců

vedoucích, hlasovací lístky věřitelů Raiffeisenbank, a.s., IČO 49240901, ČR – České správy sociálního zabezpečení, IČO 00006963, SILMET Příbram a.s., IČO 26210428 a Ing. Michala Klesíka, narozeného dne 14. 1. 1991, dále listiny týkající se navrhovaného insolvenčního správce a údaje z obchodního rejstříku. Dlužnice v insolvenčním návrhu zevrubně ze svého pohledu popsala důvody vedoucí k jejímu úpadku, předmět a rozsah svého podnikání, svou organizační strukturu včetně seznamu akcionářů a označení ovládaných a ovládajících osob a dále splnění podmínek pro povolení reorganizace.

3. Podáním doručeným soudem dne 15. 9. 2022 (č. l. A-8 spisu) předložil hlasovací lístek věřitel Signalservis, a.s., IČO 28381670.
4. Téhož dne doručil své vyjádření k dlužnicí předloženému reorganizačnímu plánu Kraj Vysočina s tím, že považoval za nezbytné vymezit se proti tvrzením dlužnice uváděným v insolvenčním návrhu (č. l. A-9 spisu). Kraj Vysočina ve svém vyjádření předně zdůraznil, že informace uvedené v reorganizačním plánu dlužnice jsou zkreslené až lživé a hrubě zavádějící s tím, že svým vyzněním Kraj Vysočina poškozují. Kraj Vysočina má s dlužnicí uzavřenou smlouvu od 19. 10. 2009 s platností do 14. 10. 2024, přičemž je ohledně ní vedeno několik sporů. Žádný z těchto sporů však, jak uvádí, není sporem o „uhrazení pohledávky JHMD za Krajem Vysočina“, navíc „v dosud čtyřech vydaných rozhodnutích ministerstva vnitra bylo rozhodováno vždy ve prospěch Kraje Vysočina“. Kraj řádně plní své povinnosti ze smlouvy a neviduje žádnou pohledávku po splatnosti. K tvrzeným finančním nárokům dlužnice uvedl, že nemají oporu v uzavřené smlouvě ani odvedených výkonech a dokonce je otázkou jakou oporu mají tvrzené nároky v účetnictví dlužnice, když následně konkrétně vyjmenoval, jaké konkrétní částky byly v průběhu posledního roku dlužnicí od Kraje Vysočina požadovány a z jakých důvodů, a to opět bez jakékoliv opory ve smlouvě či odvedených výkonech. Svě vyjádření uzavřel konstatováním, že z předloženého přehledu je zřejmé, že požadavek JHMD není koncipován jako požadavek oprávněný vycházející z bezpečně zjištěných podkladů (právních i věcných), ale jako soubor snah zástupců JHMD uhradit vlastní dluhy z veřejných peněz, což je pro Kraj Vysočina neakceptovatelné. **Kraj Vysočina předložil dlužnicí návrhy dodatků dotčené smlouvy za období 2020 až 2022, které by znamenaly pro dlužnici plnění 5,5 mil. Kč za toto období, a které reflektují založené smluvní vztahy a navazují na pravomocné rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ve věci nahrazení projevu vůle, nicméně dlužnice tyto odmítla uzavřít.**
5. K výzvám insolvenčního soudu (č. l. A-10 a A-26) se ke konkrétním otázkám vyjádřil dne 29. 9. 2022 a dne 30. 9. 2022 Drážní úřad a k přípisům insolvenčního soudu (č. l. A-11 a č. l. A-12) poskytly vyžádané informace, jak jsou na č. l. A-15 a A-18, Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci a Okresní soud v Jindřichově Hradci.
6. Z poskytnuté součinnosti ze strany Drážního úřadu insolvenční soud zjistil, že s dlužnicí je vedeno **řízení o odebrání licence od 19. 10. 2021**, přičemž usnesením DUCR – 19273/22 ze dne 12. 5. 2022 došlo k jeho opakovanému přerušení do 30. 9. 2022. Drážní úřad dále uvedl, že dlužnice je držitelem licence k provozování drážní dopravy na celostátní nebo regionální dráze, ev. č. L/1995/0004, udělené rozhodnutím Drážního úřadu ze dne 6. 4. 1995, a ev. č. L/2009/1528 udělené rozhodnutím Drážního úřadu ze dne 20. 7. 2009, přičemž je vedeno dle ustanovení § 28 odst. 2 písm. c) zákona o drahách, **tedy z důvodu finanční nezpůsobilosti při existenci nedoplatků na daních, pojistném nebo penále na sociálním zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistném na všeobecném zdravotním pojištění**. Drážní úřad dále doplnil, že i rozhodnutí insolvenčního soudu o úpadku dlužníka a jeho případném řešení reorganizací by zakládalo (další) důvod pro finanční nezpůsobilost dopravce, přičemž v tomto případě lze uvažovat o až 6 měsíční „podmíněné licenci“, nicméně oba důvody finanční nezpůsobilosti existují vedle sebe a držitel licence musí plnit podmínky stanovené v § 25 odst. 1 zákona o drahách, tedy mimo jiné prokázat finanční způsobilost podle § 28 odst. 2 zákona o drahách. Jinými slovy po rozhodnutí soudu o úpadku dlužnice budou vedena řízení o odejmutí

licence fakticky dvě, jedno (nyní opakovaně přerušené do 30. 9. 2022) z důvodu nesplněných závazků týkajících se tzv. odvodových povinností, a druhé z důvodu úpadku dlužnice (v případě povolení reorganizace s možností tzv. podmíněné licence, omezené na maximální dobu 6 měsíců).

7. K doplňujícímu dotazu Drážní úřad podáním ze dne 30. 9. 2022 uvedl, že žádost o prodloužení přerušení řízení o odejmutí licence drážní úřad neobdržel. Ve vztahu k dlužnici aktuálně řeší existenci osvědčení dopravce, kterým dlužnice disponuje do 16. 10. 2022 a bez něhož nemůže provozovat drážní dopravu s výjimkou dopravy provozované dle § 24a odst. 4 zákona o drahách. Ve vztahu k existenci osvědčení provozovatele dráhy uvedl, že dlužnici zaniklo uplynutím lhůty ke dni 2. 10. 2022, přičemž potvrdil, že dlužnice požádala dle § 19 zákona o drahách o udělení nového oprávnění provozovatele dráhy **podáním ze dne 29. 9. 2022**. Nad rámec Drážní úřad uvedl, že dlužnice je držitelem dalších úředních povolení k provozování železničních drah – vleček a držitelem licencí k provozování drážní dopravy na vlečkách.
8. Z dokumentů, resp. žaloby na splnění závazku a vyjádření žalovaného ve věci sp. zn. 38 Cm 36/2022 (žaloba o splnění povinnosti z rámcové smlouvy o prodeji akcií ze dne 14. 4. 2022, žalobce NEOLADRO s.r.o., a žalovaný Boris Čajánek) soud zjistil, že u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec je veden spor mezi jmenovanými subjekty na základě „rámcové smlouvy o prodeji akcií společnosti JHMD a budoucí smlouvy o prodeji akcií NEOLADRO a.s.“, když žalobce se zjednodušeně řečeno domáhá určení povinnosti žalovaného k převodu akcií v souladu s uzavřenou smlouvou a žalovaný jednak sporuje skutečnost, zda smlouva vůbec byla uzavřena, případně uvádí, že nedošlo k naplnění odkládací podmínky. Závěrem uvedl, že společnost JHMD dlouhodobě bojuje s finančními problémy z důvodu neplnění závazků Kraje Vysočina s tím, že Ing. Jan Kysela se zavázal, že je schopen tuto záležitost obchodně vyjednat, nicméně k tomu nedošlo a předpokládaný účel transakce byl zmařen.
9. Ze součinnosti poskytnuté Okresním soudem v Jindřichově Hradci insolvenční soud zjistil, že dlužnice je či v posledních 12 měsících byla účastníkem několika soudních sporů, přičemž u řízení ve věci 4 C 161/2022 (žaloba došla dne 1. 9. 2022), 18 C 73/2022 (žaloba došla dne 10. 8. 2022) dojde v případě rozhodnutí o úpadku k přerušení řízení, v případě návrhu na pověření exekutora ve věci 10 EXE 2010/2022 nastal již zahájením insolvenčního řízení následek nemožnosti jejího provedení, ve věci 4 C 197/2021 byl vydán pravomocný platební rozkaz, ve věci 5 C 221/2019 a 5 C 87/2016 se jednalo o spory s Národním technickým muzeem, které byly ukončeny až v roce 2022. Z uvedených informací insolvenční soud zjistil, že zahájením insolvenčního řízení již došlo k automatickému čerpání „benefitů zahájení insolvenčního řízení“, a sice k přerušení vedených civilních sporů a exekučních řízení. V neposlední řadě vyšlo z této součinnosti najevo, že není vyloučeno, že za dlužnicí evidují své pohledávky ještě i další, v seznamu věřitelů neuvedení, věřitelé (zde konkrétně pravomocně přiznané pohledávky Národního technického muzea).
10. Pochybnosti o úplnosti a správnosti předloženého seznamu věřitelů dlužnice budí též někteří z věřitelů, kteří ke dni rozhodování soudu přihlásili své pohledávky za dlužnicí, ačkoliv nejsou v seznamu věřitelů dlužnicí uvedeni. Konkrétně se jedná o věřitele Úřad práce ČR s nesplnou pohledávkou ve výši 130 591 Kč (příhláška P12), o jejíž existenci musela dlužnice vědět, neboť povinnost její úhrady jí byla stanovena rozhodnutím úřadu práce ze dne 16. 3. 2022. Další přihlášenou věřitelkou, která nicméně v seznamu věřitelů dlužnice nefiguruje, je Ing. Miloslava Pošvářová s pohledávkou ve výši 54 360 Kč, přičemž se jedná o nedoplatek faktury č. 202203 vystavené dne 1. 6. 2022 a splatné dne 30. 6. 2022 s tím, že tato věřitelka doložila i elektronickou komunikaci s dlužnicí, kde je zřejmé, že s existencí této pohledávky byla dlužnice srozuměna. Posledním přihlášeným věřitelem, který nebyl dlužnicí jako věřitel označen v seznamu, je společnost Slovácké strojírny, akciová společnost s pohledávkou ve výši 34 741,52 Kč z titulu provedené opravy 10 ks ventilů, přičemž tyto ventily byly dlužnici doručeny dne 29. 10. 2021 s následně vystavena fakturou č. 1/21/07063 a splatností 25. 11. 2021.

11. **Nelze tedy s jistotou uzavřít, že dlužnice skutečně pro účely zjištění kvóra potřebného pro postup dle ustanovení § 148 odst. 2 insolvenčního zákona poctivě uvedla všechny své věřitele.**
12. Usnesením ze dne 19. 9. 2022, č. j. KSCB 27 INS 14499/2022-A-13 vyzval insolvenční soud dlužnici k doplnění návrhu na povolení reorganizace, přičemž tuto povinnost dlužnice splnila svým podáním ze dne 20. 9. 2022 (č. l. A-16 spisu), v němž nadto reagovala na podání Kraje Vysočina a na výzvu adresovanou Drážnímu úřadu.
13. Do dne rozhodování soudu byly dále doručeny hlasovací lístky dalších věřitelů dlužnice, a to Kooperativy pojišť'ovny, a.s., Vienna Insurance Group, IČO 47116617 (č. l. A-14 spisu), Ridera Bohemia a.s., IČO 26847833 (č. l. A-19 spisu) a Svatavské strojírny s.r.o., IČO 49196227 (č. l. A-24 spisu).
14. V neposlední řadě obdržel insolvenční soud vyjádření společnosti NEOLADRO s.r.o., IČO 08775273, minoritního akcionáře dlužnice, který sdělil, že akcionářem dlužnice je on a nikoliv Ing. Jan Kysela, který je uveden v přípisu soudu adresovanému Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Účastníkem sporu mezi akcionáři je tedy právě tato společnost. Insolvenční soud ověřil z obchodního rejstříku, že jediným společníkem a jednatelem této společnosti je Ing. Jan Kysela. Dále Ing. Jan Kysela za společnost NEOLADRO s.r.o., obecně sdělil, že tato společnost vstoupila kapitálově do dlužnice v loňském roce s cílem zajistit pokračování provozu, udržet pracovní místa a vyjednat dlouhodobé a oboustranně udržitelné podmínky spolupráce s obchodními partnery. V neposlední řadě byla jejím cílem restrukturalizace dlužnice, její finanční stabilizace a následný rozvoj. Společnost NEOLADRO s.r.o., v rámci sporu mezi akcionáři hájí svá práva vyplývající z nesplněných povinností protistrany, nicméně tento akcionářský spor nemá, dle jejího přesvědčení, vliv na chod společnosti a informace ohledně něj nejsou důležité pro insolvenční řízení. Závěrem uvedl, že reorganizační plán má mezi věřiteli jasnou podporu, podmínky povolení reorganizace byly splněny a bezodkladné rozhodnutí o úpadku dlužnice umožní zachování dalšího provozu a nastartování kroků vedoucích k jejímu ozdravení a vypořádání se s věřiteli.
15. Insolvenční soud dále obdržel vyjádření Federace strojívedců České republiky (č. l. A-20 a A-21), kde tato jako organizace zastupující zájmy svých členů při kolektivním vyjednávání uvádí, že je seznámena s plánovanou reorganizací a **měla možnost seznámit se s reorganizačním plánem, jehož cílem je vyrovnání závazků při zachování zaměstnanosti a provozu železničního podniku.** Předložený plán, dle ní, předpokládá zachování provozu železničního podniku i za cenu omezení výkonu pro Kraj Vysočina, přičemž o problematice ohledně kompenzací je Federace strojívedců ČR průběžně informována. Závěrem se podání zabývá sociální atmosférou na pracovišti, nevyplacením mezd za měsíc srpen 2022 a apeluje na vydání rozhodnutí soudu s tím, že zaměstnanci nemohou figurovat jako rukojmí při řešení sporů mezi akcionáři či sporů s objednatelem.
16. Rozhodnutí o podaném návrhu urgovala dlužnice podáním ze dne 26. 9. 2022, k němuž připojila oznámení Jihočeského kraje o pozastavení úhrad závazků se Smlouvy uzavřené dne 9. 12. 2019 až do doby ustanovení insolvenčního správce. Další vyjádření dlužníka, tentokrát ke sdělením Drážního úřadu a k dalšímu provozování podniku, bylo soudu doručeno dne 30. 9. 2022 (č. l. A-27). Prozatím poslední podání dlužnice bylo insolvenčnímu soudu doručeno dne 4. 10. 2022 (č. l. A-29). Tato podání dlužnice byla předložena vždy v reakci na výzvy insolvenčního soudu adresované subjektům odlišným od dlužnice.
17. Ve věci dlužnice bylo dále u Krajského soudu v Českých Budějovicích vedeno řízení sp. zn. KSCB 27 INS 10496/2021. Řízení bylo zahájeno k návrhu dlužnice s tím, že předložila návrh na mimořádné moratorium. V tomto návrhu, který byl insolvenčnímu soudu doručen dne 2. 6. 2021, uvedla, že se potýká s nedostatkem cash-flow, které je způsobeno výpadkem tržeb z jízdného způsobeným v roce 2020 v důsledku omezení jízdy vlaků, a přechodem zaměstnanců na tzv. home

office. Dlužnice dále uvedla, že jedná s Krajem Vysočina a Jihočeským krajem ohledně náhrad a tato jednání byla v důsledku pandemie SARS-CoV-2 zdržena. Dlužnice deklarovala, že je finančně zdráva, zaměstnává 93 zaměstnanců na hlavní pracovní poměr a k datu 30. 6. 2020 činil její obrat 109 023 tis. Kč. Z důvodu, že dlužnice splnila formální podmínky pro vyhlášení mimořádného moratoria, bylo toto usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 6. 2021, č. j. KSCB 27 INS 10496/2021-A-3 vyhlášeno, a to na dobu 3 měsíců, tedy do 3. 9. 2021. Proti tvrzením dlužnice se vymezil Kraj Vysočina s tím, že uvedl, že se seznámil s obsahem návrhu dlužnice na vyhlášení moratoria, kterému bylo soudem vyhověno, a považuje za nezbytné k tomu doplnit, že údaje o tom, že jednání s Krajem Vysočina byla přerušena z důvodu pandemie, se nezakládají na pravdě. Kraj Vysočina zároveň sdělil, že neeviduje vůči dlužnici žádné splatné závazky a veškeré závazky z platných smluv plní. Jednání s dlužnicí ohledně nezesmluvněných „dalších“ nákladů probíhají, jak dále tvrdí, kontinuálně již od 2018, resp. 2019. Kraj Vysočina označil ve svém podání tvrzení dlužnice za zkrslená či dokonce nepravdivá. Dne 2. 9. 2021 požádala dlužnice v dotčeném řízení o prodloužení mimořádného moratoria s tím, že předložila souhlas věřitele EQUA Bank a.s., IČO 47116102 (s pohledávkou celkem 63 348 068,02 Kč, tedy 63,67% závazků), věřitele Ing. Vladimíra Jindřicha, narozeného dne 26. 8. 1963 (s pohledávkou 3 608 051,81 Kč; toho času akcionář dlužnice) a ZTC electronic Praha, a. s., IČO 00499463 (s pohledávkou 11 807 080,93 Kč; společnost, jejímž jediným jednatelem a společníkem je od 30. 8. 2014 Ing. Vladimír Jindřich), tedy tři věřitelů s celkovými pohledávkami ve výši 79,17 %, přičemž dvě z nich evidoval akcionář společnosti a společnost jím ovládaná. Pokud jde o závazky ve vztahu k „státním věřitelům“, tedy tzv. odvodové povinnosti (nedoplatky na daních, pojistném nebo penále na sociálním zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistném na všeobecném zdravotním pojištění + nedoplatky z důvodu řádného neplnění daňových povinností) tyto činily dle sdělení dlužnice 17 251 411 Kč, včetně závazku u Finančního úřadu Jihočeského kraje. Dodatečný souhlas s prodloužením moratoria po vydání rozhodnutí předložila věřitelka ČR – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963 a svůj dodatečný nesouhlas předložil právě správce daně - Finanční úřad pro Jihočeský kraj. Mimořádné moratorium bylo usnesením insolvenčního soudu ze dne 3. 9. 2021, č. j. KSCB 27 INS 10496/2021-A-14 prodlouženo do 3. 12. 2021.

18. Z vlastní činnosti insolvenční soud dále zjistil, že je u zdejšího soudu vedeno řízení sp. zn. 13 Cm 110/2022 zahájené dne 15. 4. 2022 k návrhu Ing. Jana Kysely proti Ing. Borisovi Čajánkovi, mimo jiné za účasti dlužnice, jímž se žalobce Ing. Jan Kysela jako jediný společník společnosti NEOLADRO s.r.o., IČO 08775273, která je akcionářkou dlužnice s podílem 20,92 % akcií, a zároveň jako (v době podání návrhu) člen správní rady dlužnice domáhá vyloučení Ing. Borise Čajánka z funkce statutárního orgánu/správní rady dlužnice s tím, že poukazuje na skutečnost, že Ing. Boris Čajánek jako její předseda odepírá tomuto akcionáři/členovi správní rady přístup k ekonomickým informacím týkajícím se dlužnice. Žalobce dále zdůrazňuje, že přes opakované žádosti mu nebyl ze strany statutárního orgánu, resp. Ing. Borise Čajánka umožněn přístup k účetním záznamům dlužnice, navíc přes výzvy Ing. Kysely nebyla řádně do obchodního rejstříku založena účetní závěrka, výroční zpráva, zpráva o vztazích a zpráva auditora, to vše vztahující se k účetnímu období od 1. července 2019 do 30. června 2020, neboť to Ing. Čajánek odmítl. Ing. Kysela zároveň v návrhu uvádí, že v důsledku „blokace“ Ing. Čajánkem nebylo umožněno jmenování auditora k ověření účetní závěrky sestavené k datu 30. 6. 2021. Závěrem svého návrhu, po poukazu na finanční potíže dlužnice, Ing. Kysela projevil pochybnosti o správnosti a efektivitě hospodaření společnosti, neboť mu nebylo umožněno nahlédnout do účetních dokladů cca 5 let zpět, Ing. Boris Čajánek dle jeho tvrzení na veškeré žádosti reaguje negativně a důležité otázky týkající se vedení řeší bez konzultací, souhlasů správní rady či alespoň jejich informování. K výzvě soudu v této věci se Ing. Boris Čajánek vyjádřil tak, že s návrhem nesouhlasí, neboť k vyloučení jeho osoby z funkce není reálný důvod a „jde o zcela nevhodný způsob řešení sporu mezi akcionáři“, jehož cílem je přinutit ho k odchodu ze společnosti prostřednictvím vynuceného prodeje akcií. Dále uvedl, že Ing. Kysela byl průběžně informován o finanční situaci dlužnice s tím,

že v období 12/2021 až 4/2022 došlo k posílení cash-flow dlužnice ve výši cca 13 mil. Kč, přičemž tyto prostředky byly použity na úhradu bance i provozní náklady. K nezveřejněné závěrce podotkl, že ke zdržení došlo v důsledku pandemie a ekonomických problémů, kdy bylo třeba zajistit předně provoz a postoupit v jednání s Krajem Vysočina. Za situace, kdy k postupu v jednání nedošlo, jsou, dle jeho tvrzení, dokumenty aktuálně zpracovávány. V závěru zdůraznil, že společnost NEOLADRO s.r.o., vstoupila do JHMD na podzim 2021 za účelem řešení nedobré ekonomické situace, konkrétně se Ing. Jan Kysela zavázal, že „dojedná s Krajem Vysočina smírné řešení sporu a ten pak začne hradit závazky podle zákona“. V souvislosti s tímto závazkem, jak uvádí Ing. Boris Čajánek, byl dohodnuto, že společnosti NEOLADRO s.r.o., budou nabídnuty akcie k prodeji tak, aby získala majoritu v JHMD. Protože nedošlo k naplnění závazku stran vyjednání smíru, nedošlo ani k protiplnění, tedy nabídce akcií. Ing. Boris Čajánek tak žalobu označil za pokus o nepřátelské převzetí společnosti JHMD. Ve věci sp. zn. 13 Cm 110/2022 nebylo dosud rozhodnuto.

19. Z hlasovacích lístků, které byly předloženy dlužnicí spolu s insolvenčním návrhem, soud zjistil, že pro povolení reorganizace se vyslovili v okamžiku podání návrhu následující věřitelé:

- hlasovacím lístkem ze dne 30. 8. 2022 věřitel Raiffeisenbank, a.s., IČO 49240901 se zajištěnou pohledávkou ve výši 56 055 913,93 Kč (č. l. A-5),
- hlasovacím lístkem ze dne 30. 8. 2022 Ing. Michal Klesík s pohledávkou v celkové výši 22 957 414 Kč, přičemž tvrdí v rozsahu 8 000 000 Kč její zajištění a ve zbývajícím rozsahu ji označuje za nezajištěnou (č. l. A-5/16),
- hlasovacím lístkem ze dne 30. 8. 2022 věřitele ČR – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963 s nezajištěnou pohledávkou ve výši 22 051 647,39 Kč (č. l. A-5/18),
- hlasovacím lístkem ze dne 23. 8. 2022 věřitele SILMET Příbram a.s., IČO 26210428 s nezajištěnou pohledávkou ve výši 2 493 862,28 Kč (č. l. A-5/21).

20. V průběhu řízení byly soudu doručeny ještě následující hlasovací lístky:

- nevyplněný hlasovací lístek [tzn. lístek pouze se zaškrtnutím „§50 (obecný)“ a bez řádného podpisu] ze dne 15. 9. 2022 věřitele Signalservis, a.s., IČO 28381670 (č. l. A-8),
- hlasovací lístek ze dne 16. 9. 2022 věřitele Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group, IČO 47116617 s nezajištěnou pohledávkou ve výši 1 875 591 Kč (č. l. A-14/2) hlasující pro přijetí reorganizačního plánu,
- hlasovací lístek ze dne 15. 9. 2022 věřitele Milan Kasper, narozený dne 28. 3. 1958 s nezajištěnou pohledávkou ve výši 42 302,47 Kč (č. l. A-17/18) hlasující pro přijetí reorganizačního plánu,
- neformální sdělení věřitele BENAP s.r.o., IČO 06297986 ze dne 16. 9. 2022, kde sděluje, že souhlasí s reorganizací „za podmínky, že nám budou uhrazeny dlužné faktury... splatné 12. 3. 2022“ (č. l. A-17/23),
- hlasovací lístek ze dne 19. 9. 2022 věřitele České Dráhy, a.s., IČO 70994226 s nezajištěnou pohledávkou ve výši 222 843,57 Kč (č. l. A-17/20) hlasující pro přijetí reorganizačního plánu,
- hlasovací lístek ze dne 19. 9. 2022 věřitele Ridera Bohemia a.s., IČO 26847833 s nezajištěnou pohledávkou ve výši 48 063 Kč (č. l. A-19/2) hlasující pro přijetí reorganizačního plánu,
- hlasovací lístek ze dne 26. 9. 2022 věřitele Svatavské strojírny s.r.o., IČO 49196227 s nezajištěnou pohledávkou ve výši 120 398,63 Kč (č. l. A-24) hlasující pro přijetí reorganizačního plánu.

21. Ve vztahu k povolení reorganizace insolvenční soud z insolvenčního návrhu spojeného s návrhem na povolení reorganizace s předložených příloh zjistil následující informace, které má za prokázané:

- dlužnice podniká především v oblasti drážní dopravy, když provozuje pravidelnou osobní železniční dopravu v režimu obecného hospodářského zájmu v „závazku veřejné služby“, nákladní železniční dopravu na regionálních úzkorozchodných tratích Jindřichův Hradec – Nová Bystrice a Jindřichův Hradec – Obrataň a v letních měsících zážitkové historické jízdy (dále též „úzkokolejka“),
- ve spolupráci se Státním fondem dopravní infrastruktury zajišťuje provozuschopnost vlastněné trat'ové infrastruktury,
- v této souvislosti poskytuje ubytování v drážních apartmánech, provozuje kavárnu a pořádá kulturní akce a příležitostnou „obchodní činnost“,
- důvodem vzniku dlužnice byla „privatizace úzkokolejných tratí a jejich záchrana před likvidací“, přičemž do jejího vlastnictví byly úzkokolejky převedeny se souhlasem Vlády ČR v roce 3/1997,
- v insolvenčním návrhu dlužnice zdůraznila, že **je držitelkou licence** dle § 24 a násl. zákona o drahách [bod. III, (9) návrhu], **aniž by zmínila, že je s ní vedeno řízení o jejím odejmutí, a to již od 10/2021,**
- v souvislosti s poskytováním drážní přepravy v režimu závazku veřejné služby uzavřela dlužnice smlouvy s Krajem Vysočina a Jihočeským krajem za účelem úhrady prokazatelné ztráty, a to konkrétně dne 19. 10. 2009 s Krajem Vysočina a dne 9. 12. 2019 s Jihočeským krajem,
- při provozování služeb v oblasti drážní dopravy v režimu služeb obecného hospodářského zájmu existuje mezi objednatelem služby a poskytovatelem princip poskytování tzv. vyrovnávacích plateb, které představují kompenzace prokazatelné ztráty na straně poskytovatele včetně přiměřeného zisku (dle tvrzení dlužnice byly tyto kompenzace ze strany objednatelů dlouhodobě nedostatečné),
- s objednatelem Jihočeský kraj se podařilo dosáhnout dohody ohledně zmíněných kompenzací a v roce 2019 byla uzavřena odpovídající smluvní dokumentace,
- s objednatelem Kraj Vysočina se dohody dosáhnout nepodařilo a dlužnice vyčíslila provozní ztrátu ve výši 108 009 944 Kč za období 2010 až 2022,
- dlužnice dále vyčíslila Kraji Vysočina dluh na neuhrazeném poplatku za použití dopravní cesty ve výši 16 072 192,29 Kč a uvedla, že nadto kraj neplní ani své závazky v souvislosti s poskytnutou investiční dotací Evropské unie,
- dlužnice dále uvedla, že došlo k zesplatnění úvěrů tzv. Financující bankou (dříve EQUA Bank, a.s., nyní Raiffeisenbanka, a.s.), a to konkrétně úvěru reg. č. 020/2014 ze dne 26. 3. 2014 ve znění pozdějších dodatků, úvěru reg. č. 021/2014 ze dne 26. 3. 2014 ve znění pozdějších dodatků a reg. č. 0023/2017 ze dne 25. 9. 2017 ve znění pozdějších dodatků, které byly využívány na financování provozu obchodního závodu dlužnice (dále též „hlavní úvěr“ či „úvěr“), přičemž zesplatnění bylo dlužnici oznámeno dne 1. 4. 2022,
- příčinou zesplatnění bylo, dle dlužnice, celkové zhoršení hospodářské situace v návaznosti na neuzavření smluvní dokumentace s Krajem Vysočina a negativní působení dalších skutečností na cash-flow dlužnice,
- návazně na zesplatnění došlo k výkonu zástavních práv, konkrétně k výkonu zástavních práv k veškerým existujícím i budoucím pohledávkám z vkladů na účtech zřízených a

vedených Financující bankou, čímž došlo k jejich blokaci a dlužník pozbyl oprávnění nakládat s pohledávkami z vkladů,

- právě finanční prostředky za plnění závazků veřejné služby od Jihočeského kraje a Kraje Vysočina tvoří dle vyjádření dlužnice klíčovou příjmovou složku.

22. K důvodům podání insolvenčního návrhu dlužnice shrnula, že jí dlouhodobě není kompenzována řádně ztráta v souladu se zákonem o drahách ze strany Kraje Vysočina, není jí hrazen poplatek za použití dopravní cesty a hrazeny odpisy vozidel v souladu s dotačními podmínkami ze strany téhož subjektu. V důsledku těchto skutečností není dlužnice schopna dlouhodobě sanovat ztrátu ze svých dalších obchodních činností, případně z příspěvků z řad akcionářů, a nebyla tak schopna řádně a včas hradit závazek Financující bance. Po zesplatnění úvěrů došlo k „blokaci“ finančních prostředků na účtech dlužnice u Financující banky/výkonu zástavního práva a dlužnice tak nemůže s finančními prostředky nakládat. **Právní režim insolvenčního řízení, respektive návrhu na povolení reorganizace jí a jejímu majetku poskytne, jak dlužnice uvádí, „dočasnou ochranu před jednotlivými věřiteli“.** Dlužnice vyjádřila v této souvislosti víru v konečné kolektivní vyšší uspokojení všech věřitelů. V neposlední řadě pak, jak návrh zmiňuje, plní statutární orgán podáním návrhu zákonnou povinnost.
23. Insolvenční návrh se dále zabývá popisem úpadkového stavu, resp. osvědčením úpadku s tím, že eviduje závazky dle účetní evidence ke dni 30. 6. 2022 v celkové výši 160 726 665,65 Kč, přičemž nemá dostatek likvidních prostředků k jejich úhradě.
24. Bod V. insolvenčního návrhu obsahuje údaje o kapitálové struktuře dlužnice a informace o ovládaných a ovládajících osobách ve vztahu k dlužnici.
25. Další body návrhu jsou tvořeny již samotným návrhem na povolení reorganizace, kde se dlužnice zabývá splněním podmínek pro tzv. předjednanou reorganizaci (§ 316 a násl. a § 148 odst. 2 insolvenčního zákona). K tomu dlužnice výslovně uvedla, že hlavním důvodem pro zvolený postup je **časové hledisko, když v důsledku prodloužení s rozhodnutím o způsobu řešení úpadku je zde riziko propadu tržeb, zastavení provozu obchodního závodu a nevyhnutelného konkursu. Povolením reorganizace, jak dlužnice zdůraznila, bude nadále držitelem drážní licence** a počítá s tím, že bude hradit provoz obchodního závodu i související náklady a zajistí plnou bezpečnost drážní dopravy. V důsledku prohlášení konkursu by došlo ze strany Drážního úřadu k odebrání licence a „ohrožení dopravní obslužnosti v regionu“. Dlužnice vůbec nezmiňuje, ve vztahu k riziku odebrání licence, že je zde i další důvod, vyjma insolvenčního řízení, pro nějž je s ní řízení o odebrání licence vedeno. Dlužnice považuje reorganizaci za „nesporně vhodnější než konkurs, a to jak pro věřitele, zaměstnance, tak z pohledu obecného zájmu, a za hlavní argumenty považuje vyšší očekávané uspokojení věřitelů, zachování provozu obchodního závodu, budoucí spolupráci věřitelů s dlužnicí, snížení bezprostředního rizika přerušení služeb v závazku veřejné služby a zachování dopravní obslužnosti v regionu“.
26. Ke splnění podmínky § 148 odst. 2 insolvenčního zákona uvedla dlužnice, že disponuje souhlasem 93,34% zajištěných věřitelů (Raiffeisenbank a.s. s pohledávkou 56 055 913,93 Kč a Ing. Klesík s pohledávkou 8 000 000 Kč z celkové výše 68 627 955,93 Kč zajištěných pohledávek) a souhlasem 65,66% nezajištěných věřitelů (ČR – ČSSZ s pohledávkou 17 436 781 Kč, Ing. Klesík s pohledávkou 14 957 414 Kč a SILMET Příbram a.s. s pohledávkou 2 493 862,28 Kč z celkových 53 135 367,7 Kč nezajištěných pohledávek). Ve vztahu k pohledávce Ing. Michala Klesíka dlužnice konstatovala, že se jedná o pohledávku v celkové výši 22 957 414 Kč, přičemž v rozsahu 868 739 Kč se jedná o nezajištěnou a ve zbývajícím rozsahu o zajištěnou, nicméně z ní za zajištěnou považuje pouze 8 000 000 Kč, neboť zajištění je sjednáno do maximální výše 8 000 000 Kč. **O skutečnosti, že na tohoto věřitele byla pohledávka teprve v 7/2022 postoupena od Ing. Vladimíra Jindřicha a společnosti ZTC electronic Praha, s.r.o. (tedy akcionáře dlužnice a společnosti jím ovládané) se dlužnice nezmínila.** Mezi nezajištěné pohledávky nezapočítala

dlužnice pohledávkou Ing. Borise Čajánka ve výši 38 963 342,02 Kč, neboť se jedná o majoritního akcionáře, tedy osobu ovládající dlužnici. Závěrem dlužnice deklarovala neexistenci nepoctivého záměru a doložila výpisy trestních rejstříků dotčených osob.

27. Pokud jde o samotný reorganizační plán, tak je dle výslovného sdělení dlužnice vystaven na kombinaci následujících způsobů s výhradou doplnění dalších:

- **zachování a pokračování provozu obchodního závodu dlužnice (restrukturalizovaného) spolu se zavedením úsporných opatření,**
  - o konkrétně dlužnice tvrdí pokračování provozování dráhy a drážní dopravy s tím, že licence nezaniká, je-li dlužník finančně způsobilý a neohrožuje-li reorganizace bezpečnost provozování dráhy,
  - o plánovanou restrukturalizaci obchodního závodu za účelem zefektivnění budoucího fungování,
- **narovnání vztahů s Krajem Vysočina a vymáhání klíčových pohledávek vůči němu,**
  - o konkrétně deklaruje, že hodlá nadále usilovat o narovnání vzájemných smluvních vztahů,
  - o souhrn dlužních částek, které by dle jejího kvalifikovaného odhadu měly být ze strany Kraje vysočina vyplaceny, a které hodlá v rámci jednání uplatňovat, činí 108 009 944 Kč,
  - o případné finanční vyrovnání hodlá použít primárně za účelem uspokojení věřitelů a dále k financování provozu,
  - o současně hodlá za účelem vymožení těchto nároků zahájit případná soudní a správní řízení, kde by z důvodu povolení reorganizace byl „osvobozen od soudních poplatků“,
- **prodej části majetkové podstaty neohrožující provoz obchodního závodu státu na základě předkupního práva státu,**
  - o konkrétně uvádí, že je vlastníkem pozemků, na nichž je dráha vybudována a které jsou na území Kraje Vysočina (úsek Dráhy Kamenice nad Lipou – Obrataň č. 288) s tím, že tyto hodlá nabídnout z důvodu předkupního práva k odkupu státu, jehož jménem jedná Ministerstvo dopravy ČR, postupem dle zákona o drahách,
  - o kvalifikovaně odhaduje, že hodnota tržní (nikoliv likvidační) se pohybuje mezi 115 000 000 Kč až 152 000 000 Kč,
  - o po odkupu ze strany státu by zde nadále drážní dopravu provozovala,
  - o obdobný postup zvaží ve vztahu k Modernizovaným vozidlům M27,
- **dohodě s věřiteli ohledně dočasného odkladu splatnosti případně splátkovém kalendáři,**
  - o předně dlužnice kalkuluje s tím, že dnem účinnosti reorganizačního plánu „zaniknou všechny pohledávky, které nebyly řádně a včas přihlášeny“,
  - o řádně a včas přihlášeny se „restrukturalizují ve smyslu ustanovení § 341 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona“,
  - o dnem účinnosti reorganizačního plánu zanikají pohledávky dle § 170 insolvenčního zákona,
  - o dnem účinnosti reorganizačního plánu taktéž „zanikají účinky nařízení výkonu rozhodnutí a exekuce“,

- u jednotlivých pohledávek dojde k jejich uspokojení dle reorganizačního plánu,
  - **případném zvýšení základního kapitálu dlužnice vydáním nových akcií, které by byly upsány věřitelem z řad akcionářů (Ing. Čajánkem) v důsledku kapitalizace jeho pohledávky do základního kapitálu.**
28. Dlužnice v předloženém reorganizačním plánu zdůrazňuje, že současná (deklarovaná) míra uspokojení nezajištěných věřitelů dle reorganizačního plánu vychází z účetní evidence k 30. 6. 2022 a z **předpokladu získání dodatečných peněžních zdrojů v souvislosti s odkupem Dráhy ze strany státu a narovnání vzájemných vztahů s Krajem Vysočina, resp. z prostředků generovaných pokračujícím provozem obchodního závodu.**
29. Ve svém vyjádření ze dne 20. 9. 2022 k výzvě insolvenčního soudu na doplnění návrhu na povolení reorganizace dlužnice doplnila, že disponuje účty u Raiffeisenbank, a.s., ČSOB, UniCredit Bank a Komerční banky a přiložila jejich přehled včetně zůstatků na nich. Dále uvedla, že je držitelem licence dle § 24 a násl. zákona o drahách a prozatím nebyly za strany Drážního úřadu stanoveny žádné zvláštní podmínky pro držení tohoto oprávnění.
30. K dotazu na zdroje příjmů za období 5/2022 až 7/2022 uvedla, že hlavními zdroji příjmů je provozování drážní dopravy pro Jihočeský kraj, pro Kraj Vysočina, příspěvek Státního fondu dopravní infrastruktury a komerční činnost dlužnice. Ke svým tvrzením přiložila dlužnice tabulkový přehled a konstatovala, že provoz je „i přes ztrátu generovanou na Smlouvě s Krajem Vysočina účetně ziskový“. Z hlediska cash-flow je nicméně problematický výkon věřitelských (zástavních) práv ze strany Financující banky, který znemožňuje dlužnici disponovat s finančními prostředky ze strany Kraje Vysočina a Jihočeského kraje. Dlužnice **usuzuje, že prohlášením úpadku, jak je navrhováno, dojde k obnovení provozního financování dlužnice včetně výplaty mezd, věřitelé nebudou moci vykonávat výše zmíněná zástavní práva a dlužnice bude disponovat finančními prostředky.** Do budoucna předpokládá dlužnice financování ze strany provozování drážní dopravy pro Jihočeský kraj, Státního fondu dopravní infrastruktury a ostatní komerční činnosti.
31. S Krajem Vysočina očekává dlužnice „přenasazení ekonomických parametrů“, kdy dle jejího názoru **může dojít v průběhu insolvenčního řízení k „odmítnutí plnění smlouvy ve smyslu § 330a ve spojení s § 253 a násl. InsZ“ a následně z důvodu „bezprostředního rizika přerušení služeb ve smyslu čl. 5 odst. 5 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 k uzavření smlouvy, resp. dodatku v režimu tohoto mimořádného opatření“.** Dodatek takto uzavřený s Krajem Vysočina by následně představoval jednu z příjmových složek dlužnice. V závěru dlužnice deklarovala ochotu případného přechodu na turistický provoz, stejně jako připravenost vymáhat nároky vůči Kraji Vysočina soudní cestou. Ve vyjádření dále argumentovala pro svůj způsob výpočtu závazku Kraje Vysočina a uvedla, že zahájila jednání s Ministerstvem dopravy ČR za účelem zahájení jednání o případné realizaci předkupního práva k části dráhy.
32. K dotazu ohledně pohledávek Ing. Vladimíra Jindřicha a společnosti ZTC electronic Praha, s.r.o., které se objevovaly v seznamu závazků v předchozím řízení a nyní již tyto věřitelé v seznamu nefigurují, spolu s naopak nově objevující se pohledávkou věřitele Ing. Michala Klesíka, dlužnice sdělila, že fakticky se jedná o pohledávky Ing. Vladimíra Jindřicha a společnosti ZTC electronic Praha, s.r.o., které byly dne 8. 7. 2022 postoupeny na Ing. Klesíka. Původně se jednalo o pohledávky 11 619 002 Kč ze **smlouvy o zápůjčce ze dne 12. 9. 2019**, 10 469 673 Kč z **rámcové smlouvy o poskytnutí zápůjček ze dne 17. 12. 2021** a 868 739 Kč ze **smlouvy o zápůjčce ze dne 12. 9. 2019**. Z pohledu dlužnice se jednalo o **finanční prostředky ze strany akcionáře, resp. společnosti jím ovládané umožňující další zachování provozu dlužnice a jejího financování ve prospěch věřitelů.** K dotazu soudu dlužnice uvedla, že nevyklučuje objevení se dalších neuvedených pohledávek vzniknuvších po 30. 6. 2022, když uvádí například pohledávku

Národního technického muzea dle rozsudku ze dne 1. 7. 2022. Ke sporům mezi akcionáři, případně členy statutárního orgánu uvedla, že tyto nemohou dle jejího přesvědčení představovat překážku zjištění úpadku a povolení reorganizace s poukazem na skutečnost, že v nich dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Závěrem dlužnice urgovala rozhodnutí insolvenčního soudu ve lhůtě dle § 134 insolvenčního zákona, přiložila další dva hlasovací lístky, vyjádřila právní názor ohledně výkladu ustanovení § 148 odst. 2 insolvenčního zákona a zdůraznila, že bezodkladné prohlášení úpadku a povolení reorganizace je nezbytné pro zachování provozu obchodního závodu, neboť tím dojde k odblokování finančních prostředků nezbytných pro úhradu mezd zaměstnanců, kteří jsou nezbytní pro další provoz.

33. Nad rámec výzvy soudu se dlužnice vyjádřila k vyjádření Kraje Vysočina s tím, že potvrdila, že vzájemné vztahy jsou předmětem vícera sporných řízení a obě strany nyní zauímají odlišný postoj, nicméně za důležité považuje, že spolu strany komunikují.
34. K přípisu insolvenčního soudu adresovanému Drážnímu úřadu dlužnice uvedla, že je s ní skutečně vedeno řízení o odejmutí licencí pro finanční nezpůsobilost a doplnila, že je vedeno též řízení o zrušení úředních povolení dle § 18 zákona o drahách, přičemž obě jsou přerušena do 30. 9. 2022. Dlužnice výslovně uvedla, že „úřad v usneseních o přerušení řízení uvedl, že dlužník by měl do 30. 9. 2022 osvědčit, že nabyl finanční způsobilosti“. **„Vzhledem k tomu“, jak dlužnice pokračuje, „že se v uvedeném období nepodařilo dosáhnout dohody s Krajem Vysočina, dlužníkovi nezbylo než podat na sebe insolvenční návrh“.** Dlužník počítá se lhůtou 6 měsíců dle § 30 odst. 2 zákona o drahách s tím, že do půl roka předpokládá na trati, kde mu dle jeho názoru není poskytována řádná kompenzace, zastavení provozu, případně nižší výkon umožňující pokrytí nákladů a znovunabytí finanční způsobilosti. Jako „záložní variantu“ zmiňuje dočasné omezení provozu či spolupráci s jiným subjektem disponujícím licencí.
35. Podáním ze dne 26. 9. 2022 reagovala dlužnice na další vývoj řízení sdělením, že jí dne 26. 9. 2022 bylo doručeno oznámení Jihočeského kraje o dočasném pozastavení výplaty plateb dle smlouvy uzavřené dne 9. 12. 2019 s tím, že k obnovení plateb dojde až po ustanovení insolvenčního správce k jeho rukám.
36. Dlužnice dále uvedla, že dne 23. 9. 2022 byla elektronicky domluvena schůzka s ministrem dopravy, předběžně na 17. 10. 2022, které by se dlužnice v rámci transparentnosti ráda již zúčastnila spolu s insolvenčním správcem a prozatímním věřitelským výborem. Dlužnice zopakovala žádost o „bezodkladné prohlášení úpadku a povolení reorganizace“ a připomněla podání společnosti NEOLADRO s.r.o., a Federace strojířů ČR.
37. Konečně podáním ze dne 30. 9. 2022 dlužnice reagovala na sdělení Drážního úřadu s tím, že informaci o probíhajících řízeních transparentně soudu již sdělila předchozím podáním, vyjádřila se k § 30 odst. 2 zákona o drahách a běhu lhůty a uvedla, že ke dni 2. 10. 2022 pozbyla osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy (§ 19 zákona o drahách), nicméně od 3. 10. 2022 zajistila náhradní dopravu autobusy. Žádost o udělení nového osvědčení podala až dne 29. 9. 2022 z důvodu, že tak „chtěla učinit až v právním režimu povolené reorganizace“. Dlužnice vyjádřila své přesvědčení, že v důsledku toho, že soud dosud nerozhodl o zjištění úpadku a povolení reorganizace, nedošlo k výplatě mezd zaměstnanců, neboť jsou stále „blokovány“ finanční prostředky dlužnice z důvodu exekuce a výkonu zástavních práv některých věřitelů.
38. Prozatím posledním svým podáním ze dne 4. 10. 2022 dlužnice považovala za nezbytné vyjádřit se k problematice drážních licencí a předložit vyjádření Drážního úřadu ke svým dotazům. Obsahem tohoto podání je zejména sdělení, že železniční doprava byla nahrazena autobusovou, což Drážní úřad potvrdil jako „přijatelné řešení“. Provoz obchodního závodu dlužnice tak, jak zdůrazňuje, zůstává nepřerušeno a výsledek správních řízení týkajících se finanční způsobilosti nelze předjímat. V bodu III. svého sdělení se dlužník zabývá obdobnou situací v provozu leteckém a závěrem opět „opakovaně upozorňuje, že další oddalování rozhodnutí o úpadku Dlužníka a povolení

reorganizace dále prohlubuje jeho finanční krizi a působí negativně na další provoz Dlužníkovra obchodního závodu, včetně jeho zaměstnanců“. Přílohou podání je vyjádření Drážního úřadu ze dne 3. 10. 2022 poskytnuté k dotazu dlužnice v tom smyslu, že regionální dráhu může provozovat fyzická či právnická osoba na základě úředního povolení a osvědčení provozovatele dráhy, je-li zapsaná v obchodním rejstříku. Drážní úřad deklaroval, že dlužnici vypršelo stávající osvědčení 2. 10. 2022 a současně tedy nemůže být ze strany provozovatele drážní dopravy doprava provozována do doby získání nového osvědčení. Zároveň na této nelze ani provozovat drážní dopravu (míněno jiným subjektem) Drážní úřad ve vztahu k zachování obslužnosti uvedl, že do doby získání osvědčení je řešením „na uvedených regionálních drahách náhradní autobusová doprava“. K tomu odkázal na nutnost splnění povinností dle § 11 odst. 1 zákona o drahách s přihlédnutím ke splnění dalších povinností stanovených zejména v § 22 odst. 1,2 a § 23 zákona o drahách s tím, že společnost jako dopravce musí splnit podmínky § 24a odst. 1 zákona o drahách s přihlédnutím k povinnostem daným § 235 a § 36 zákona o drahách. K druhému dotazu potvrdil obecně, že podmínky finanční způsobilosti **provozovatele dráhy** jsou upraveny v ustanovení § 14a zákona o drahách a finanční způsobilost **dopravce** v ustanovení § 28 zákona o drahách.

Rozhodnutí o zjištění úpadku dlužnice

39. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) dlužník je v úpadku, jestliže má více věřitelů a peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a tyto není schopen plnit (dále jen „platební neschopnost“).
40. Podle § 3 odst. 2 písm. a) insolvenčního zákona se má za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků.
41. V rozsahu, v němž dlužnice navrhuje zjištění svého úpadku, se toto usnesení ve smyslu ustanovení § 169 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, neodůvodňuje, neboť soud plně vyhověl návrhu na zjištění úpadku dlužnice (viz bod IV. insolvenčního návrhu) jemuž nikdo neodporoval, a kde naplnění podmínek pro jeho zjištění je z insolvenčního návrhu a přiložených příloh nepochybné.
42. Po zjištění úpadku dlužnice soud přistoupil k hodnocení návrhu na povolení reorganizace stran splnění podmínek jejího povolení spolu s rozhodnutím o zjištění úpadku.

Rozhodnutí o návrhu dlužnice na povolení reorganizace

43. Podle § 5 písm. a) insolvenčního zákona insolvenční řízení musí být vedeno tak, aby žádný z účastníků nebyl nespravedlivě poškozen nebo nedovoleně zvýhodněn a aby se dosáhlo rychlého, hospodárneho a co nejvyššího uspokojení věřitelů.
44. Podle § 148 odst. 2 insolvenčního zákona jestliže dlužník společně s insolvenčním návrhem, ve kterém jako způsob řešení úpadku navrhuje reorganizaci, předloží reorganizační plán přijatý alespoň polovinou všech zajištěných věřitelů, počítanou podle výše jejich pohledávek, a alespoň polovinou všech nezajištěných věřitelů, počítanou podle výše pohledávek, spojí insolvenční soud s rozhodnutím o úpadku i rozhodnutí o způsobu řešení úpadku.
45. Podle § 149 odst. 1 insolvenčního zákona nejde-li o případ podle § 148, rozhodne insolvenční soud o způsobu řešení úpadku samostatným rozhodnutím vydaným do 3 měsíců po rozhodnutí o úpadku; nesmí však rozhodnout dříve než po skončení schůze věřitelů svolané rozhodnutím o úpadku.
46. Podle § 150 insolvenčního zákona má-li insolvenční soud rozhodnout o způsobu řešení úpadku podle § 149 odst. 1 a je-li dlužník podnikatelem, u kterého je podle tohoto zákona přípustná reorganizace, schůze věřitelů svolaná rozhodnutím o úpadku může též přijmout usnesení o způsobu řešení dlužníkovra úpadku konkursem nebo reorganizací.

47. Podle § 316 odst. 1 insolvenčního zákona reorganizací se rozumí zpravidla postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovy podniku, zajištěné opatřeními k ozdravení hospodaření tohoto podniku podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů.
48. Podle § 316 odst. 3 insolvenčního zákona reorganizace není přípustná, je-li dlužníkem právnická osoba v likvidaci, obchodník s cennými papíry nebo osoba oprávněná k obchodování na komoditní burze podle zvláštního právního předpisu.
49. Podle § 316 odst. 4 insolvenčního zákona reorganizace je přípustná, jestliže celkový roční úhrn čistého obratu dlužníka podle zvláštního právního předpisu za poslední účetní období předcházející insolvenčnímu návrhu dosáhl alespoň částku 50000000 Kč, nebo zaměstnává-li dlužník nejméně 50 zaměstnanců v pracovním poměru; ustanovení odstavce 3 tím není dotčeno.
50. Podle § 316 odst. 5 insolvenčního zákona jestliže dlužník společně s insolvenčním návrhem nebo nejpozději do rozhodnutí o úpadku předložil insolvenčnímu soudu reorganizační plán přijatý alespoň polovinou všech zajištěných věřitelů počítanou podle výše jejich pohledávek a alespoň polovinou všech nezajištěných věřitelů počítanou podle výše pohledávek, omezení podle odstavce 4 se nepoužije.
51. Podle § 317 odst. 1 insolvenčního zákona osobou oprávněnou podat návrh na povolení reorganizace je dlužník nebo přihlášený věřitel.
52. Podle odst. 2 téhož ustanovení insolvenčního zákona návrh na povolení reorganizace může podat pouze ten, kdo je v dobré víře, že jsou nebo budou splněny všechny podmínky pro schválení reorganizačního plánu.
53. Podle § 318 odst. 1 věta druhá insolvenčního zákona V ostatních případech lze návrh na povolení reorganizace podat nejpozději do 10 dnů před první schůzí věřitelů, která se má konat po rozhodnutí o úpadku.
54. Podle § 323 odst. 2 insolvenčního zákona před rozhodnutím schůze věřitelů o schválení návrhu na povolení reorganizace upozorní insolvenční správce na jemu známé důvody, pro které lze pochybovat o poctivém záměru navrhujícího věřitele.
55. Podle § 326 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona insolvenční soud zamítne návrh na povolení reorganizace, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že jím je sledován nepoctivý záměr.
56. Podle § 348 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona insolvenční soud schválí reorganizační plán, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že jím není sledován nepoctivý záměr.
57. Dle nálezu Ústavního soudu ČR III. ÚS 2849/17 postupuje-li insolvenční soud při aplikaci § 148 odst. 2 insolvenčního zákona v souladu s principem ochrany věřitelů vyjádřeným v § 5 písm. a) insolvenčního zákona, jakož i principem dobré víry a poctivého záměru navrhované reorganizace (včetně reorganizačního plánu), který lze vyvodit z § 317 odst. 2, § 323, § 326 odst. 1 písm. a) a § 348 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona, nedopouští se porušení práva na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod či libovůle podle čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. **Ani v počátečním stadiu insolvenčního řízení se nemůže insolvenční soud omezit jen na posouzení předpokladů aplikace § 148 odst. 2 insolvenčního zákona, ale rovněž musí posoudit, zda jsou splněny podmínky pro povolení reorganizace z věcného hlediska, a to i s použitím generální klauzule dobré víry dlužníka a „poctivosti“ záměru z hlediska rizik, popř. výhod okamžitého povolení reorganizace pro insolvenční věřitele s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu.**

58. Z odůvodnění rozhodnutí NSČR sp. zn. 29 NSČR 55/2019 ze dne 27. 11. 2020 se mimo jiné podává, že tam, kde je reorganizace dlužníka přípustná bez dalšího (**tzv. objektivně přípustná reorganizace**) [§ 316 odst. 4 insolvenčního zákona] nepoctivý záměr dlužníka automaticky nevylučuje dlužníka z řešení úpadku právě tímto způsobem. **Bez ohledu na to, zda dlužník (či přihlášený věřitel) podá návrh na povolení reorganizace (kterým sleduje nepoctivý záměr) nebo takový návrh vůbec neučiní, může o způsobu řešení úpadku reorganizací (i proti vůli dlužníka) rozhodnout závazně schůze věřitelů** (podle § 150 insolvenčního zákona) a nebude-li existovat výjimka (půjde na rozdíl od projednávaného případu o osobu, u které § 316 insolvenčního zákona tento způsob řešení úpadku vylučuje), bude insolvenční soud takovým rozhodnutím vázán (§ 152 insolvenčního zákona) a bude muset rozhodnout o povolení reorganizace (jakékoliv jiné rozhodnutí by bylo nesprávné).
59. Veden v prvé řadě obsahem spisu, podáními dlužnice a ostatních subjektů a vlastními zjištěními spolu s dosavadním vývojem insolvenčního řízení soud, s přihlédnutím k právnímu názoru vyjádřenému shora citovaným rozhodnutím Nejvyššího soudu a závěry obsaženými v citovaném nálezu Ústavního soudu, přistoupil k přezkoumání poctivosti záměru dlužnice návrhem na povolení reorganizace sledovaným, neboť je přesvědčen, že ani u tzv. předjednané reorganizace nelze rezignovat na přezkoumání návrhu dlužnice v tomto směru. **Ve shodě s citovaným nálezem Ústavního soudu je soud přesvědčen, že nelze jeho rozhodování omezit pouze na „kontrolu“ splnění podmínky dle § 148 odst. 2 insolvenčního zákona, ale předložený návrh na povolení reorganizace je nutno podrobit přezkumu stran jeho poctivosti, tedy „dobré víry“ dlužníka.** Ani ve vztahu k tzv. předjednané reorganizaci nelze k jejímu posouzení přistoupit striktně formalisticky a přehlížet skutečnosti, které mohou být z hlediska řešení úpadku reorganizací relevantní.
60. Poté, co podrobil insolvenční soud návrh dlužnice (včetně všech doplňujících podání a příloh) tomuto přezkumu, dospěl k závěru, že zde jsou důvodné pochybnosti o poctivosti záměru dlužnice, které vylučují možnost okamžitého povolení reorganizace, tedy rozhodnutí soudu o způsobu řešení úpadku reorganizací spolu s rozhodnutím o zjištění úpadku, a to z konkrétních důvodů, jak bude rozvedeno dále.
61. Soud v rámci hodnocení poctivosti záměru přihlédl ke skutečnostem, které se ve vztahu k ekonomického zdraví a zachování obchodního závodu dlužnice udály (a jsou mu z obsahu tohoto spisu a spisu zdejšího soudu sp. zn. KSCB 27 INS 10496/2021 známy) v období cca od 6/2021 do podání insolvenčního návrhu s návrhem na povolení reorganizace dne 6. 9. 2022. V této souvislosti má soud za stěžejní zejména následující skutečnosti rozhodné pro závěr soudu o nepoctivosti záměru dlužnice.
62. Předně nutno zdůraznit, že finanční problémy týkající se dle dlužnice nedostatečných kompenzací ze strany Kraje Vysočina trvají již nejméně několik let (sama dlužnice uvádí „nedoplatek“ na kompenzacích za období od 2010 do 2022), tedy tvrzení dlužnice o narovnání těchto vztahů (navíc za situace, kdy sama deklaruje, že vztahy jsou předmětem sporných řízení a postoje odlišné, na což ostatně ukazují i vyjádření Kraje Vysočina v řízení KSCB 27 INS 10496/2021 a v tomto řízení) ve lhůtě 6 měsíců předpokládané reorganizačním plánem s tím, že příjmem by měla být částka cca 108 mil. Kč se jeví minimálně nepřiměřeně optimistické, ne-li zcela nereálné. Pokud jde tedy o tento příjem, jež dlužnice deklaruje jako jeden ze stěžejních pro účely splnění reorganizačního plánu, je soud přesvědčen, že v dlužnicí uváděné lhůtě s ním nelze reálně počítat. Tato skutečnost však musí být dlužnicí známa s ohledem na dosavadní průběh jednání s Krajem Vysočina, který po celou dobu trvání sporů zastává konstantní stanovisko. Pokud tedy dlužnice jako první v řadě opatření, jimiž hodlá realizovat reorganizaci, uvádí právě tento příjem, jedná se dle přesvědčení soudu, o úmyslně zavádějící údaj, jehož účelem je pouze vzbuzení dojmu, že v brzké době dojde k získání významných finančních prostředků. Spíše než „narovnání vztahů s krajem Vysočina“ a získání těchto finančních prostředků, je dle shora citovaných vyjádření dlužnice, sledován cíl spočívající

v ukončení smlouvy s Krajem Vysočina prostřednictvím insolvenčního správce a její nahrazení „nucenými“ dodatky dle předpisů ES, případně využití osvobození od soudních poplatků při iniciaci dalších soudních či správních řízení. Soud v této souvislosti nevyklučuje ani případný záměr dlužnice spočívající ve vytvoření určité formy nátlaku na Kraj Vysočina prostřednictvím insolvenčního řízení, když dosavadní jednání i vedené spory nevedly ke kýženému výsledku.

63. Dalším dlužnicí deklarovaným a sledovaným účelem je „dočasná ochrana před jednotlivými věřiteli“. Nicméně v této souvislosti se patří připomenout, že taková „dočasná ochrana“ již byla dlužnici v nedávné době insolvenčním soudem poskytnuta, a to v podobě 6 měsíčního moratoria, přičemž nejenže nevedla k uspořádání majetkových vztahů, ale dokonce došlo k významnému nárůstu závazků dlužnice a následnému zesplatnění hlavního úvěru. V další „dočasné ochraně před jednotlivými věřiteli“ s navrácením dispozičních oprávnění k majetku dlužnice lze tedy spatřovat riziko dalšího navýšení závazků. Dlužnice nedokládá žádné konkrétní okolnosti, z nichž by bylo možné uzavřít, že tentokrát dojde již skutečně k řádnému uspořádání majetkových vztahů.
64. Další neméně důležitou oblastí, již insolvenční soud hodnotil, je dosavadní přístup dlužnice, resp. jejího vedení k řešení úpadekové situace hrozící již nejméně řadu měsíců. Jsou-li hlavními zdroji financování dlužnice příjmy od Kraje Vysočina, Jihočeského kraje, Státního fondu dopravní infrastruktury a příjmy z komerční činnosti, přičemž dle předložených dokladů byly příjmy ze strany Jihočeského kraje, Státního fondu dopravní infrastruktury a komerční činnosti poskytovány řádně a včas, a pouze příjmy ze strany Kraje Vysočina v nižší než očekávané výši, je soud toho názoru, že takový částečný výpadek příjmů by v případě „finančně zdravého“ subjektu (jak dlužník uváděl v předchozím řízení) nebyl pro dlužnici ihned zcela likvidační (při zachování všech příjmů ostatních). Navíc se nejedná o výpadek náhlý a neočekávaný, ale výpadek trvalejšího rázu. Z tohoto důvodu má soud za to, že při péči řádného hospodáře a vážně míněném záměru zachování provozu obchodního závodu bylo objektivně možné na tuto skutečnost efektivně reagovat (například dlužnicí zmiňovaným opatřením spočívajícím v zastavení provozu na trati, kde mu dle jeho názoru není poskytována řádná kompenzace, případně sjednání nižšího výkonu umožňujícího pokrytí nákladů a znovunabytí finanční způsobilosti) výrazně dříve než až v okamžiku, kdy dojde k „zablokování“ účtů dlužnice, resp. až 4 měsíce poté, nadto zřejmě shodou okolností v řadu dnů před vypršením přerušování řízení o odejmutí licence a uplynutím lhůt, na něž dlužnice disponuje osvědčením provozovatele dráhy a osvědčením dopravce, které jsou zcela nezbytné pro další zachování provozu. K efektivnímu vyřešení tohoto částečného výpadku pak mělo posloužit, jak uvedeno shora, zejména 6 měsíční moratorium vyhlášené insolvenčním soudem v 6/2021 až 12/2021.
65. K samotnému moratoriu nelze ponechat stranou, že nemělo v dané věci sloužit jako „odpočinek“ od věřitelů či argument pro přerušování řízení o odejmutí licence, ale jako **období, kdy nejpozději měla dlužnice započít s efektivními kroky k odvrácení úpadku a zachování provozu**, je-li její zájem na zachování provozu skutečně vážně a v dobré víře míněný. Nezdařilo-li se „restrukturalizovat“ obchodní závod dlužnice (s využitím uzavření dohody o narovnání s Krajem Vysočina, nabídky odkupu části majetku státu či jiným subjektům, navýšením základního kapitálu a nakonec ani uzavřením splátkových kalendářů a dohodami o odkladu splatnosti) v průběhu 6měsíčního moratoria ani později, ale naopak došlo krátce po jeho uplynutí k zesplatnění hlavního úvěru, pak **není zřejmé, na základě jakých konkrétních skutečností dlužnice usuzuje, že nyní v téže lhůtě 6 měsíců dojde k realizaci zmíněných kroků a uspokojení věřitelů v rozsahu uváděném v reorganizačním plánu**.
66. V době od ukončení moratoria, nejpozději však od 4/2022 do podání insolvenčního návrhu s návrhem na povolení reorganizace dlužnice **naopak** (byť si musela být zcela jistě vědoma, že zesplatněný úvěr nebude schopna splatit již jen vzhledem k průběhu jednání s krajem Vysočina) **zjevně nečinila kroky k zachování provozování obchodního závodu**, když nechala marně uplynout lhůty pro udělení osvědčení, která jsou nezbytná pro další provoz na úzkokolejce (ke dni

2. 10. 2022 a 16. 10. 2022 jak uvedeno shora), aniž by včas (nejméně se zákonným 4 měsíčním předstihem) podala řádnou žádost o jejich udělení. Dlužníci, konkrétně jejímu statutárnímu orgánu, tak muselo být zcela zřejmé, že **bez ohledu na vývoj insolvenčního řízení dne 3. 10. 2022 minimálně dočasně končí s reálným provozem na úzkokolejce (tedy s provozováním drážní dopravy), nejméně do doby udělení dalších oprávnění (tzn. pravděpodobně cca do konce ledna 2023 při zcela bezvadném průběhu správního řízení o udělení osvědčení).** Nelze pominout, že žádost o udělení osvědčení, jehož platnost uplynula ke dni 2. 10. 2022, podala dne 29. 9. 2022, zjevně v reakci na vývoj insolvenčního řízení, tj. poté, co soud vyzval k součinnosti Drážní úřad a dlužníci ke sdělení informací stran řízení o odebrání licence a dalších skutečností důležitých pro rozhodování soudu v tomto řízení, přičemž její odůvodnění, že tak „chtěla učinit až v režimu reorganizace“ má soud za zcela účelové. **Za situaci, kdy z důvodu neexistence osvědčení dlužnice již nyní nemůže reálně provozovat podstatnou část své činnosti, tak nese plnou odpovědnost sama dlužnice.** Nic na tom nemění ani její následná sdělení ohledně „náhradní autobusové dopravy“, které **naopak vzbuzují pochybnosti o pravdivosti údajů týkajících se finanční situace dlužnice, když na jednu stranu uvádí nedostatek disponibilních finančních prostředků (včetně úhrady mezd zaměstnanců) a na straně druhé je schopna obratem zajistit dopravní obslužnost autobusy.** Navíc nelze pominout ani tu skutečnost, že v důsledku uplynutí lhůt a využitím „náhradní“ autobusové dopravy (jejíž nasazení bude muset být samozřejmě hrazeno) dlužnice generuje další závazky, které by, postupovala-li by řádně, vůbec nevznikly. Pokud jde o osvědčení, jehož platnost uplyne k 16. 10. 2022, pak dlužnice žádost o jeho udělení doposud nepodala. **Sama tak svým ne/konáním zavinila situaci, kdy úzkokolejka není řádně provozována, resp. není provozována vůbec.**

67. Stranou zájmu soudu nezůstává ani ta skutečnost, že dalším bodem, na němž staví dlužnice svůj reorganizační plán je očekávaný zisk z prodeje části dráhy České republiky (jíž svědčí předkupní právo dle zákona o drahách), případně prodeje části movitého majetku. Byl-li by tento zdroj příjmů do reorganizace skutečně vážně míněn, pak lze očekávat, že by dlužnice započala ještě před podáním návrhu (v mezidobí mezi zesplatněním úvěru a podáním návrhu) intenzivně jednat se zájemci o případné realizaci prodeje, aby tak mohla soud a zejména věřitele přesvědčit, že tyto příjmy lze reálně očekávat, případně aby mohla insolvenční řízení při úspěšném jednání dokonce odvrátit. V případě prodeje části dráhy však došlo teprve k dohodnutí prvního pravděpodobného termínu, a to až na 17. 10. 2022. Je ovšem na místě v této souvislosti zmínit, že se jedná o právo nikoliv povinnost státu k odkupu dráhy a žádný konkrétní doklad, že by tento příjem bylo možné reálně očekávat, dlužnice nedoložila, tím spíše není na jisto postaveno, že by příjmem mohla být částka 115 000 000 Kč až 152 000 000 Kč dle „kvalifikovaného odhadu dlužnice“. V případě movitého majetku dlužnice žádné konkrétní zájemce ani netvrdí.
68. Jako doklad o neúplnosti či částečném zkreslení uváděných údajů předkládaných insolvenčnímu soudu, případě jejich zamlčování (vedle skutečnosti, že dlužnice v insolvenčním návrhu ničeho neuvedla k dalšímu ne/trvání licence, následně pod tlakem informací připustila problém s licencí, nicméně „takticky zamlčela“ uplynutí doby zbývajících oprávnění, poté opět po zjištění dalších skutečností „transparentně“ zmínila konec osvědčení a pokusila se zdůvodnit mimořádně opožděnou žádost o osvědčení nově) soudu slouží i skutečnost týkající se pohledávky Ing. Borise Čajánka za dlužnicí, která nebyla vůbec uváděna v seznamu závazků v 9/2021 (sp. zn. KSCB 27 INS 10496/2021), nicméně nyní se objevuje z nejasného právního titulu a s tím, že není zřejmé, z jakých zdrojů ji Ing. Boris Čajánek hradil, neboť jak uvedeno, její výše zdaleka není zanedbatelná. Další pochybnosti vystávají ohledně pohledávky minoritního akcionáře, Ing. Vladimíra Jindřicha (a jím ovládané společnosti ZTC electronic Praha, s.r.o.), která byla v 7/2022, tedy krátce před podáním insolvenčního návrhu, postoupena na Ing. Michala Klesíka, k jehož osobě není dlužníci údajně ničeho známo a která v insolvenčním návrhu vystupovala jako jeden ze 4 věřitelů projevujících souhlas s reorganizací dlužnice (to vše aniž by bylo z návrhu jakkoliv zřejmé, že se

jedná původně o pohledávku akcionáře dlužnice postoupenou měsíc před „potřebou hlasu pro reorganizaci“).

69. Ve vztahu ke skladbě pohledávek dlužnice nutno dále zdůraznit, že i pohledávky tzv. státních věřitelů, tedy pohledávky na zákonném sociálním a zdravotním pojištění zaměstnanců a nedoplatky Finančnímu úřadu pro Jihočeský kraj, které jsou mimo jiné právě důvodem pro vedení řízení o odejmutí licence, od 9/2021 (prodloužení moratoria) do 9/2022 (insolvenční návrh) významně vzrostly, a to z dlužnicí uváděných 17 251 411 Kč v září 2021 na dlužnicí nyní uváděných 27 820 001 Kč. Dlužnice tedy ani ve vztahu ke státu nevyvinula efektivní úsilí směřující k úhradě těchto pohledávek, případně alespoň k jejich nenarůstání. Ze žádných tvrzení či dokladů nelze uzavřít, že nyní bude situace odlišná.
70. V neposlední řadě pak vzbuzuje pochybnosti soudu o vážně a poctivě míněné reorganizaci vnitřní nestabilita dlužnice, zejména překotné změny ve složení statutárního orgánu od 1/2022 do podání insolvenčního návrhu, kdy poslední změna proběhla dne 31. 8. 2022 (viz obchodní rejstřík). Tříčlenný statutární orgán je nyní, po několika obměnách za poslední měsíce, které proběhly zcela pod taktovkou majoritního akcionáře Ing. Borise Čajánka, tvořen právě majoritním akcionářem, jeho příbuzným a třetí osobou s tím, že k rozhodnutí statutárního orgánu postačí souhlasu dvou členů. Po celé toto období (a zřejmě i v období předcházejícím) je tak dlužnice plně pod kontrolou majoritního akcionáře Ing. Borise Čajánka, který jediný má skutečné a reálné informace týkající se finanční situace dlužnice, přičemž, jak soud zjistil z řízení popsaného shora, zřejmě odmítá dostatečné informace zprostředkovat ostatním dotčeným subjektům. Za takové situace se nelze dle názoru soudu plně spolehnout na to, že údaje předkládané statutárním orgánem dlužnice jsou úplné a správné. Nadto nelze dle názoru soudu vyloučit ani tu skutečnost, že věřitelům byly informace týkající se finančního zdraví dlužnice předkládány zkresleně či neúplně, když například věřitel BENAP s.r.o., deklaruje ve svém podání udělení souhlasu s reorganizací „poté co budou uhrazeny faktury“.
71. K rozhodným předloženým hlasovacím lístkům (Raiffeisenbank, a.s., ČR-ČSSZ, Ing. Klesík a SILMET Příbram s.r.o.) soud zdůrazňuje, že jak shora uvedeno, byly podepsány 30. 8. 2022, resp. 31. 8. 2022. V dalším průběhu insolvenčního řízení však vyšly najevo skutečnosti, které předložený reorganizační plán ani návrh na povolení reorganizace neobsahuje, a které nemusely být známy v konkrétním rozsahu ani těmto věřitelům. Jedná se zejména o informace týkající se reálně hrozící ztráty licence (z důvodu nedoplatek na tzv. odvodových povinnostech, nikoliv z důvodu insolvenčního řízení, kde lze očekávat případně lhůtu až 6 měsíců) a objektivně očekávané ztráty osvědčení provozovatele dráhy a osvědčení dopravce (o jejichž zániku dlužnice věděla, ale nejenže to neuvedla, ale ani včas nepožádala o udělení nových). Taktéž tvrzení o skutečné možnosti získání příjmů z „narovnání vztahů s Krajem Vysočina“ a z „odkupu části dráhy státem“ včetně jejich reálné výše ve lhůtě 6 měsíců mohla na věřitele působit zavádějícím dojmem, když jsou dlužnicí prezentována jako téměř jistá.
72. Závěrem budí pochybnost soudu i samotná časová souvislost kroků dlužnice ve vztahu k „hrozícímu úpadku“. V červnu 2021 požádala dlužnice o prohlášení moratoria, následně došlo na její žádost k jeho prodloužení do 3. 12. 2021. Dne 17. 12. 2021 byla uzavřena rámcová smlouva o poskytnutí zápůjček, z níž vznikl závazek dlužnice ve výši 10 469 673 Kč, který byl dle sdělení dlužnice využit na provoz obchodního závodu a hrazení závazků věřitelům. Přesto došlo v 4/2022 k zesplatnění hlavního úvěru pro jeho neplacení. V lednu 2022 se stávají novými členy správní rady dlužnice Ing. Jan Kysela (zároveň se stává prostřednictvím jím ovládané osoby akcionářem dlužnice) a Ing. Frnoch vedle Ing. Borise Čajánka. V 4/2022 dochází, jak uvedeno, k zesplatnění úvěru a zahájení sporu minoritního akcionáře ovládaného Ing. Kyselou s Ing. Borisem Čajánkem ohledně budoucí smlouvy o převodu akcií a sporu o vyloučení Ing. Borise Čajánka ze statutárního orgánu dlužnice z důvodu zatajování informací ohledně ekonomické situace dlužnice. V 7/2022 dochází rozhodnutím majoritního akcionáře Ing. Borise Čajánka k odvolání Ing. Frnocha a k 30. 8.

2022 Ing Kysely z funkce členů správní rady a jejich místa zaujímají Ing. Čajánek Ondřej a Ing. Zachoval. Dne 6. 9. 2022 dlužnice podává insolvenční návrh s návrhem na povolení reorganizace, jejíž povolení v 15 denní lhůtě od podání návrhu několika podáními opakovaně urguje. Po uplynutí této lhůty však teprve postupně vyplouvají na povrch další informace týkající se dalšího provozování obchodního závodu dlužnice, přičemž ona následně postupně uvolňuje další informace. Teprve tehdy však také začíná činit kroky k udělení osvědčení a k realizaci prvotní schůzky na Ministerstvu dopravy ČR.

73. Jak uvedl Ústavní soud ČR ve svém nálezu citovaném shora, **ustanovení § 148 odst. 2 insolvenčního zákona nelze interpretovat a aplikovat, aniž by byly zohledněny obecné principy, na nichž je insolvenční zákon postaven, konkrétně princip ochrany věřitelů [§ 5 písm. a) insolvenčního zákona] a princip hodnocení poctivého záměru navrhované reorganizace [§ 317 odst. 2, § 323, § 326 odst. 1 písm. a) a § 348 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona]. S přihlédnutím k okolnostem konkrétního případu nutno vyjma plnění „formálních podmínek“ předjednané reorganizace vždy nutno posuzovat též dobrou víru dlužníka a poctivost daného záměru. Nelze přehlédnout, že rozhodnutí o řešení úpadku reorganizací může mít pro insolvenční věřitele závažné ekonomické důsledky. Neúspěšné pokusy o reorganizaci totiž mohou, jak uvedl Ústavní soud ČR v dotčeném nálezu, mít zásadní dopad na dlužníkovu již tak špatnou majetkovou situaci, a tak mohou být věřitelé v následném konkursu uspokojeni v podstatně menší míře, než kdyby byl úpadek rovnou řešen tímto způsobem. Navíc je zde vysoké riziko zneužití daného institutu ze strany dlužníka a některých věřitelů, jež mohou splnění podmínek pro povolení předjednané reorganizace předstírat či účelově navodit. V této souvislosti je podstatné zejména zrušení omezení dispozičních práv dlužníka.**
74. Soud tedy zvažoval, jaká rizika a naopak výhody mohou pro věřitele plynout při okamžitém povolení reorganizace a při jejím případném povolení až po proběhnutí schůzi věřitelů, na základě návrhu podaného věřitelem, tedy s časovým odstupem a po zjištění hospodářské situace dlužnice insolvenčním správcem, a uzavřel, že „odložení“ rozhodnutí o způsobu řešení úpadku až na dobu po proběhnutí schůzi věřitelů či na ni, je pro věřitele nepochybně výhodnější, a to při zachování provozu obchodního závodu dlužnice, ovšem pod „kontrolou“ insolvenčního správce.
75. Nutno zdůraznit, že rozhodnutím o úpadku dlužnice, jmenováním insolvenčního správce a „odložení“ rozhodnutí o způsobu řešení úpadku na pozdější dobu **nezaniká provoz obchodního závodu, dlužnice může (nebrání-li jí v tom jiné překážky) nadále závod běžně provozovat, realizovat komerční činnost, pokračovat v jednáních s Krajem Vysočina či státem a činit další kroky ke své „restrukturalizaci“, budou-li tyto kroky v souladu se zájmem věřitelů.** Nedojde tak, jak je zčásti podsouváno, k okamžitému ukončení pracovních poměrů všech zaměstnanců a rozprodeji obchodního závodu.
76. V této souvislosti soud podotýká, že předmětem tohoto insolvenčního řízení není „zrušení úzkokolejky“ jako historického a kulturního dědictví, ale řešení úpadku tzn. nové uspořádání majetkových vztahů subjektu, který je doposud jejím vlastníkem a provozovatelem drážní dopravy na ní (tedy dlužnice), **aniž by případný zánik dlužnice zároveň automaticky a neodvratitelně znamenal zánik úzkokolejky samotné.** Nic teoreticky nebrání ani v případě řešení úpadku konkursem zpeněžení obchodního závodu jako celku s přechodem pracovněprávních závazků, majetku, know how atd. „Správně“ proběhnutí konkursu majitele a provozovatele úzkokolejky naopak (nedojde-li k řešení úpadku reorganizací) totiž v konečném důsledku dle přesvědčení soudu může znamenat záchranu úzkokolejky jako historického a kulturního dědictví (například i ve formě turistické atrakce provozované odlišným subjektem a při zajištění dopravní obslužnosti zmíněných oblastí jinou, ekonomicky vhodnější formou).
77. Má-li řešení úpadku dlužnice reorganizací napříč jejími věřiteli tolik deklarovanou jasnou podporu, pak zároveň nic nebrání jejím věřitelům předložit v zákonné lhůtě reorganizační plán, který nebude vzbuzovat pochybnosti o poctivosti záměru, bude se jednat o plán právně a ekonomicky možný,

vážně a poctivě míněný, který není doprovázen zkreslenými či neúplnými údaji, bude obsahovat reálná řešení nastalé situace a bude věřiteli schválen. To vše za situace, kdy na schůzi věřitelů již budou známy **objektivní informace o ekonomické situaci dlužnice a reálné možnosti zachování a dalšího provozování obchodního závodu zpracované insolvenčním správcem**, nadto za situace, kdy **bude na jisto postavena věřitelská struktura a základna dlužnice**, přezkoumány přihlášené pohledávky a odstraněny pochybnosti o případných manipulacích s potřebným kvórem. Jinými slovy „odložením“ rozhodnutí o povolení reorganizace **bude moci být postaveno najisto, zda další provozování závodu v dosavadní formě je udržitelné a reálné, zda reorganizační plán má při znalosti všech okolností skutečně potřebnou podporu ze strany věřitelů, zda jsou všichni věřitelé známi a zda všechny subjekty skutečně disponují všemi potřebnými informacemi pro kvalifikované rozhodnutí.**

78. Ve světle všech shora uvedených skutečností se tak okamžité rozhodnutí o povolení reorganizace jeví rizikovým, předčasným a dlužníci předložený reorganizační plán spíše účelovým a ekonomicky v uvedené lhůtě nemožným. Pokud jde o účel, který předložený reorganizační plán sleduje, jeví se jím namísto co nejrychlejšího a nejvyššího uspokojení věřitelů spíše vyvinutí jisté formy nátlaku na některé dlužníky JHMD, alespoň dočasné splnění podmínek pro udělení licence (byť podmíněné), znovuoobnovení dispozičních oprávnění k majetku dlužnice, zejména k finančním prostředkům, které jsou nyní v důsledku exekucí či výkonu zástavních práv „blokovány“ a čerpání dalších „výhod“ insolvenčního řízení (přerušování civilních sporů, přerušování exekucí, zánik řádně a včas nepřihlášených pohledávek a pohledávek dle § 170 insolvenčního zákona atd.).
79. Soud tak uzavírá, že s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že se zřetelem ke všem okolnostem lze důvodně předpokládat, že návrhem dlužnice na povolení reorganizace je sledován nepoctivý záměr, a proto rozhodl o jeho zamítnutí.
80. S ohledem na skutečnost, že u dlužnice není, jak shora uvedeno, ještě definitivně vyloučeno řešení jejího úpadku reorganizací (splňuje podmínky dle § 361 odst. 4 insolvenčního zákona), tak soud nemohl přes zamítnutí návrhu na povolení reorganizace, který byl předložen dlužnicí, rozhodnout nyní o způsobu řešení úpadku konkursem, když věřitelům doposud neuběhla lhůta k podání návrhu na její povolení.

Určení osoby insolvenčního správce

81. Podle § 25 odst. 1 insolvenčního zákona insolvenčního správce pro insolvenční řízení ustanovuje insolvenční soud. Je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení reorganizace podle § 148 odst. 2 a je-li v předloženém reorganizačním plánu určena osoba insolvenčního správce, ustanoví insolvenční soud insolvenčním správcem tuto osobu; to neplatí, nespĺňuje-li takto určený insolvenční správce podmínky uvedené v § 21 až 24 a odstavci 3. Ustanovení § 29 tím není dotčeno.
- Podle § 25 odst. 3 insolvenčního zákona je-li v době určení podán návrh na povolení reorganizace nebo je-li dlužník osobou podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích bez ohledu na způsob řešení úpadku, ustanoví insolvenční soud insolvenčním správcem osobu, kterou určí předseda insolvenčního soudu podle pořadí určeného dnem zápisu jejího sídla do zvláštní části seznamu insolvenčních správců.
82. Vzhledem ke skutečnosti, jak shora uvedeno, že soud dospěl k závěru, že dlužnice podáním návrhu na povolení reorganizace sleduje nepoctivý záměr, resp. že zde jsou v tomto směru důvodné pochybnosti, nebylo možné při ustanovení osoby insolvenčního správce postupovat dle ustanovení § 25 odst. 1 insolvenčního zákona. Zamítnutí návrhu dlužnice na povolení reorganizace má za následek mimo jiné také tu skutečnost, že insolvenční soud při určení osoby insolvenčního správce postupuje obvyklým způsobem, tedy určí insolvenčním správcem osobu postupem dle dalších odstavců dotčeného ustanovení, nikoliv osobu dlužnicí navrhovanou, byť jinak splňující předpoklady (III. ÚS 2849/17). Insolvenční správkyní tak soud určil JUDr. Danielu Urbanovou, IČO 66240484, sídlem Na Příkopě 988/21, 110 00 Praha, a to dle opatření předsedkyně Krajského

soudu v Českých Budějovicích ze dne 5. 10. 2022, přičemž se jedná o insolvenčního správce s tzv. zvláštním oprávněním, neboť soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky ustanovení § 25 odst. 3 insolvenčního zákona (v době rozhodování soudu je zde podán návrh na povolení reorganizace a dlužnice v posledním účetním období před podáním insolvenčního návrhu vykazovala roční úhrn čistého obrátu nad 100 000 000 Kč, navíc, jak uvedeno shora, byť návrh na povolení reorganizace byl nepravomocně zamítnut, je zde ještě možnost, že řešení úpadku dlužnice reorganizací bude následným postupem dle insolvenčního zákona povoleno).

Rozhodnutí o předběžném opatření

83. Podle § 111 odst. 1 insolvenčního zákona nerozhodne-li insolvenční soud jinak, je dlužník povinen zdržet se od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, nakládání s majetkovou podstatou a s majetkem, který do ní může náležet, pokud by mělo jít o podstatné změny ve skladbě, využití nebo určení tohoto majetku anebo o jeho nikoli zanedbatelné zmenšení. Peněžité závazky vzniklé před zahájením insolvenčního řízení je dlužník oprávněn plnit jen v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem.
84. Pokud jde o možnost nařídit předběžné opatření ve fázi řízení mezi zjištěním úpadku a rozhodnutím o způsobu jeho řešení, odkazuje soud například na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 1. 2017, č. j. KSCB 26 INS 29347/2013, 4 VSPH 70/2017-B-307, podle něhož činí takový postup přípustným díky ustanovení § 111 odst. 1 insolvenčního zákona, které dovozuje, že taktéž ve fázi insolvenčního řízení po rozhodnutí o úpadku dlužníka a před rozhodnutím o způsobu jeho řešení (resp. po podání návrhu na povolení reorganizace) lze rozhodnout o jiném omezení dlužníka – mimo (běžný) rámec § 111 odst. 1 IZ... Lze tedy uzavřít, že je-li nutné zabránit dlužníkovi také v době po rozhodnutí o úpadku dlužníka a před rozhodnutím o jeho návrhu na povolení reorganizace změnám v rozsahu majetkové podstaty v neprospěch věřitelů, může insolvenční soud i bez návrhu nařídit předběžné opatření, kterým mu uloží, aby nenakládal s určitými věcmi nebo právy náležejícími do jeho majetkové podstaty, nebo rozhodne, že dlužník může nakládat s majetkovou podstatou nebo její částí pouze se souhlasem insolvenčního správce; může též nařídit, aby osoby, které mají závazky vůči dlužníkovi, napříště plnění neposkytovaly dlužníkovi, ale insolvenčnímu správci. V této fázi řízení navíc postačí mít skutečnosti rozhodné pro vydání předběžného rozhodnutí toliko za (hodnověrně) osvědčené, a nikoliv za (nepochybně) prokázané
85. Insolvenční soud po posouzení okolností případu dospěl k závěru, že rozhodnutí o předběžném opatření je zcela na místě, a to s přihlédnutím k hlavním důvodům, které ho vedly k závěru o nepoctivém záměru dlužnice. Od okamžiku rozhodnutí o úpadku do rozhodnutí o způsobu jeho řešení totiž disponuje dispozičními oprávněními dlužník, přičemž dlužnice se nikterak netají tím, že jedním z důvodů podání insolvenčního návrhu je právě obnovení dispozičních oprávnění ve vztahu k „blokovaným finančním prostředkům“. Dle přesvědčení insolvenčního soudu panuje, s ohledem na dosavadní způsob hospodaření dlužnice a její ekonomické vedení, odůvodněná obava, že by mohlo dojít ke zneužití navrácení těchto dispozičních oprávnění a v konečném důsledku k poškození věřitelů, případně k neefektivnímu využití svěřených finančních prostředků, ať již úmyslně či z nedbalosti. Již jen samotná výše závazků dlužnice a její nárůst z 99 mil Kč (9/2021) na 160 mil. Kč (9/2022) vzbuzují pochybnosti o řádném hospodaření. Za situace, **kdy bude dispoziční oprávnění ve vztahu k majetkové podstatě dlužnice vykonávat až do doby rozhodnutí o způsobu řešení úpadku insolvenční správkyň s odbornou péčí** (tedy péčí, na niž jsou kladeny ještě vyšší nároky než na péči řádného hospodáře, která je vyžadována ve vztahu ke statutárním orgánům), **bude bezpečně zajištěno** (v rámci možností, které dlužnice nyní má, tzn. s přihlédnutím k nemožnosti faktického provozu drážní dopravy atd.) **provozování obchodního závodu ve všech směrech a zachována tak možnost na jeho další trvání, stejně jako bude zamezeno případným krokům činěným v neprospěch věřitelů do doby rozhodnutí o způsobu řešení úpadku**. V konečném důsledku tak bude tímto postupem vyhověno

opakovaným žádostem dlužnice o vydání rozhodnutí soudu tak, aby mohl být zachován provoz obchodního závodu, hrazeny běžné výdaje, mzdové nároky zaměstnanců atd.

86. Výrokem IV. tak soud zakázal dlužnici disponovat s majetkovou podstatou a tímto předběžným opatřením převedl dispoziční oprávnění plně na insolvenční správkyňu, a to včetně vypořádávání pracovněprávních nároků.
87. Zbývající výroky tohoto usnesení reflektují požadavky ustanovení § 136 insolvenčního zákona, které stanoví náležitosti rozhodnutí insolvenčního soudu o úpadku, je-li osvědčením či dokazováním úpadek zjištěn, případně ukládají v rámci dohledu další administrativní povinnosti tak, aby byl naplněn smysl a účel insolvenčního řízení.
88. Podle ustanovení § 427 odst. 1 insolvenčního zákona musí rozhodnutí o úpadku v insolvenčním řízení s evropským mezinárodním prvkem obsahovat výrok o mezinárodní příslušnosti insolvenčního soudu podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie spolu s odkazem na ustanovení, jímž je jeho mezinárodní příslušnost založena, a proto soud výrokem XV. konstatoval svou mezinárodní příslušnost.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné (§ 91 a § 141 insolvenčního zákona), s výjimkou výrokové části ad II., III. a XV., proti kterým je možno podat do 15 dnů ode dne doručení usnesení odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

V odvolání proti výroku III. lze namítat pouze to, že ustanovená insolvenční správkyň nesplňuje podmínky pro ustanovení nebo že není nepodjatý. Ke skutečnostem, které nastaly nebo vznikly po vydání rozhodnutí soudu prvého stupně, se v odvolacím řízení nepřihlíží (§ 26 insolvenčního zákona).

Proti výroku XV. mohou podat odvolání dlužník a věřitelé z důvodu nesprávného posouzení mezinárodní příslušnosti (§ 427 odst. 3 insolvenčního zákona).

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; dlužníku a insolvenční správkyňu se však doručuje i zvláštním způsobem (§75 odst. 2 a § 138 insolvenčního zákona).

Lhůta k podání odvolání u osob obesílaných zvláštním způsobem začíná běžet dnem následujícím po dni, kdy jim bylo usnesení doručeno zvláštním způsobem (§ 74 odst. 2 insolvenčního zákona).

Právo zúčastnit se schůze věřitelů mají přihlášení věřitelé, dlužnice, insolvenční správkyň a státní zastupitelství, pokud se účastní insolvenčního řízení (§ 47 odst. 2 insolvenčního zákona).

Prezence věřitelů se uskuteční před zahájením schůze věřitelů a přezkumného jednání. Zástupci věřitelů předloží při prezenci řádné plné moci, případně doloží pověření či oprávnění k jednání jménem věřitele a doklad totožnosti.

Návrh, aby insolvenční soud rozhodl o hlasovacím právu věřitele odlišně od seznamu přihlášených pohledávek, musí být doručen insolvenčnímu soudu nejpozději 7 dní před schůzí věřitelů; tato lhůta však neskončí dříve než 5 dní po zveřejnění seznamu přihlášených pohledávek v insolvenčním rejstříku. Skutečnosti rozhodné pro hlasovací právo lze doplnit a důkazy k jejich osvědčení insolvenčnímu soudu předložit nejpozději 2 pracovní dny před schůzí věřitelů; soud o tom věřitele poučí ve vyhlášce o svolání schůze věřitelů (§ 52 odst. 2 insolvenčního zákona).

K **přihlášce pohledávky** je nutno připojit listiny, kterých se přihláška dovolává. Vykonatelnost pohledávky se prokazuje veřejnou listinou (§ 177 odst. 1 insolvenčního zákona). Přihláška pohledávky včetně příloh se podává dvojmo.

Věřitel, který nabyl pohledávku postoupením nebo obdobným způsobem po zahájení insolvenčního řízení anebo v posledních 6 měsících před zahájením insolvenčního řízení, doloží v příloze přihlášky pohledávky čestné prohlášení, v němž uvede informaci o tom, kdo je jeho skutečným majitelem podle zvláštního zákona, a důvod, pro který se podle zvláštního zákona taková osoba považuje za skutečného majitele (§ 177 odst. 2 insolvenčního zákona).

Věřitel nemá povinnost podle odstavce 2, ač má skutečného majitele podle zvláštního zákona, jestliže se na obchod podle zvláštního zákona, z něhož pohledávka věřitele vznikla, uzavřený mezi povinnou osobou podle zvláštního zákona a věřitelem, nevztahuje povinnost provést kontrolu klienta podle zvláštního zákona. Věřitel nemá povinnost podle odstavce 2 ani v případě, kdy je hodnota plnění z právního jednání učiněného mezi věřitelem a jinou než povinnou osobou, z něhož pohledávka věřitele vznikla, nižší než 10 000 EUR. Důvod, pro který je povinnost podle odstavce 2 vyloučena, uvede věřitel v čestném prohlášení, které předloží v příloze přihlášky (§ 177 odst. 3 insolvenčního zákona).

Je-li věřitelem podle odstavce 2 osoba, která skutečného majitele podle zvláštního zákona nemá, doloží v příloze přihlášky pohledávky čestné prohlášení o tom, že skutečného majitele nemá (§ 177 odst. 4 insolvenčního zákona).

Je-li věřitelem fyzická osoba, odstavce 2 a 3 se nepoužijí (§ 177 odst. 5 insolvenčního zákona).

Dokud věřitel povinnost stanovenou v odstavcích 2 až 4 nesplní, nesmí vykonávat hlasovací práva spojená s pohledávkou (§ 177 odst. 6 insolvenčního zákona).

Je-li informace o skutečném majiteli věřitele podle odstavce 2 uvedena v soudu a insolvenčnímu správci přístupné evidenci podle zvláštního právního předpisu, věřitel podle odstavce 2 nemá povinnost doložit ji podle odstavce 2 ani doložit prohlášení podle odstavců 3 a 4 (§ 177 odst. 7 insolvenčního zákona).

Předběžné opatření nařízené výrokem IV tohoto usnesení je **vykonatelné jeho doručením, tj. okamžikem zveřejnění** tohoto usnesení **v insolvenčním rejstříku** (§ 76d o.s.ř., § 71 odst. 1 insolvenčního zákona).

Právní jednání, které bylo učiněno tím, pro něhož je výrok vykonatelného usnesení o nařízení předběžného opatření závazný, je neplatné, jestliže jím byla porušena povinnost uložená vykonatelným usnesením o nařízení předběžného opatření. Soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu (§ 76f odst. 1 o.s.ř.).

Přihlášený věřitel může podat návrh na povolení reorganizace dlužnice nejpozději do 10 dnů před první schůzí věřitelů, která se má konat po rozhodnutí o úpadku, nařízenou v této věci na den 13. 1. 2023 (§ 317, 318 insolvenčního zákona).

České Budějovice 6. října 2022

Mgr. Pavlína Glaser Hružová v.r.
samosoudkyně